

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
EKONOMICKÁ FAKULTA

DIPLOMOVÁ PRÁCE

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA EVROPSKÉ INTEGRACE

Přeshraniční poskytování služeb v zemích Evropské unie

Cross Border Provision of Services in the European Union

Student: Bc. Jan Řezníček

Vedoucí diplomové práce: Ing. Bc. Monika Mynarzová, Ph.D.

Ostrava 2015

VŠB - Technická univerzita Ostrava
Ekonomická fakulta
Katedra evropské integrace

Zadání diplomové práce

Student: **Bc. Jan Řezníček**
Studijní program: **N6202 Hospodářská politika a správa**
Studijní obor: **6210T004 Eurospráva**
Téma: **Přeshraniční poskytování služeb v zemích Evropské unie
Cross Border Provision of Services in the European Union**

Zásady pro vypracování:

1. Úvod
 2. Teoretická východiska vnitřního trhu Evropské unie
 3. Přeshraniční poskytování služeb v Evropské unii
 4. Přeshraniční poskytování služeb na příkladu vybraných členských zemí Evropské unie
 5. Závěr
- Seznam použité literatury
Seznam zkratk
Prohlášení o využití výsledků diplomové práce
Seznam příloh
Přílohy

Seznam doporučené odborné literatury:

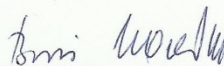
DASHWOOD, A., M. DOUGAN, B. RODGER, E. SPAVENTA a D. WYATT. *Wyatt and Dashwood's European Union Law*. 6th ed. Oxford: Hart Publishing, 2011. 985 s. ISBN 978-18-49461-26-9.
FIALA, Petr a Markéta PITROVÁ. *Evropská unie*. 2. dopl. a aktualiz. vyd. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 2010. 803 s. ISBN 978-80-7325-223-6.
STEHLÍK, V., O. HAMULÁK a M. PETR. *Praktikum práva Evropské unie: Vnitřní trh*. Praha: Leges, 2011. 288 s. ISBN 978-80-87576-09-0.

Formální náležitosti a rozsah diplomové práce stanoví pokyny pro vypracování zveřejněné na webových stránkách fakulty.

Vedoucí diplomové práce: **Ing. Bc. Monika Mynarzová, Ph.D.**

Datum zadání: 21.11.2014
Datum odevzdání: 25.04.2015

Ing. Boris Navrátil, CSc.
vedoucí katedry

prof. Dr. Ing. Dana Dluhošová
děkanka fakulty

Prohlašuji, že jsem celou práci, včetně příloh, vypracoval samostatně. Přílohy 1 až 5, dané mi k dispozici, jsem samostatně doplnil.

V Ostravě dne 24. dubna 2015

.....
Bc. Jan Řezníček

Rád bych touto cestou poděkoval paní Ing. Bc. Monice Mynarzové, Ph.D. za její cenné připomínky a veškerý věnovaný čas při vedení mé diplomové práce. Rovněž bych chtěl poděkovat zaměstnancům jednotlivých pracovišť sítě Jednotných kontaktních míst v České republice, Spolkové republice Německo, Rakousku a na Slovensku za poskytnutí informací k praktické části práce.

Obsah

1 Úvod	5
2 Teoretická východiska vnitřního trhu Evropské unie	7
2.1 Utváření vnitřního trhu Evropské unie	8
2.2 Volný pohyb zboží, osob a kapitálu.....	11
2.2.1 Volný pohyb zboží	11
2.2.2 Volný pohyb osob	15
2.2.3 Volný pohyb kapitálu	18
2.3 Volný pohyb služeb	19
2.3.1 Definice služby	21
2.3.2 Členění služeb.....	21
2.3.3 Dočasnost a rovné zacházení	24
2.3.4 Místo výkonu a uznávání kvalifikací	25
2.3.5 Poskytování služeb a volný pohyb fyzických osob	25
2.3.6 Diskriminace na základě státní příslušnosti.....	26
2.3.7 Výkon veřejné moci	26
2.3.8 Veřejný pořádek, veřejná bezpečnost a ochrana zdraví	27
2.3.9 Dočasnost, nepravidelnost a princip svobody poskytování služeb ve světle „sociálního dumpingu“	27
3 Přeshraniční poskytování služeb v Evropské unii.....	29
3.1 Legislativní a institucionální vymezení přeshraničního poskytování služeb v Evropské unii.....	30
3.1.1 Právní zdroje	30
3.1.2 Systémové prvky.....	34
3.1.3 Obecné požadavky na výkon všeobecných služeb	35
3.2 Ohlašovací povinnost.....	36
3.3 Pojistné krytí a profesní asociace	37

3.4 Kvalifikační požadavky	37
3.5 Sociální a zdravotní pojištění	39
3.6 Daně z příjmu	40
3.7 Daň z přidané hodnoty	42
3.7.1 Základní režim	42
3.7.2 Specifický režim	43
4 Přeshraniční poskytování služeb na příkladu vybraných členských zemí Evropské unie	44
4.1 Komparace průměrných cen služeb	44
4.2 Simulace přeshraničního poskytování služeb	47
4.2.1 Hospodyně	48
4.2.2 Kadeřnice	50
4.2.3 Stavební firma	55
4.3 Ověřování hypotéz	60
5 Závěr	62
Seznam literatury	65
Seznam zkratk	70
Seznam grafů	
Seznam tabulek	
Seznam příloh	

1 Úvod

V kontextu dnešní Evropské unie je pokročilá liberalizace přeshraničního poskytování služeb polarizujícím tématem. Pro jednu skupinu členských zemí symbolizuje ohrožení jejich ekonomik, pro tu druhou, včetně České republiky, naopak představuje značný ekonomický potenciál. Polarizující témata vedou v podmínkách evropské integrace ke kompromisu. V případě takového kompromisu je praktické naplňování dané politiky reálně umožněno, byť za ztížených podmínek. Přesně takto může znít charakteristika současného stavu přeshraničního poskytování služeb v rámci vnitřního trhu Evropské unie.

Cílem diplomové práce je vymežit a v souvislostech objasnit pravidla přeshraničního poskytování služeb v kontextu vnitřního trhu Evropské unie, dále shrnout teoretické i praktické možnosti českých podnikatelů, kteří mají zájem této formy volného pohybu služeb využít. S ohledem na výsledné ověřování a vyhodnocování platnosti stanovených hypotéz je nedílným záměrem této práce navrhnout opatření, které umožní maximalizovat využití ekonomického potenciálu přeshraničního poskytování služeb v České republice.

V rámci naplnění cílů diplomové práce je v základní rovině využita metoda pozorování a popisu. Praktická část se vyznačuje především využitím metod měření, dotazování a komparace. Celým textem se vzhledem k důrazu na uvádění souvislostí prolíná metoda explanace.

Struktura diplomové práce je členěna do pěti kapitol. Po úvodu, který je zároveň první kapitolou, je druhá kapitola věnována vnitřnímu trhu Evropské unie, jeho genezi a stručnému popisu ekonomických svobod. Zvláštní pozornost je upřena volnému pohybu služeb a základním principům, kterými je volný pohyb služeb upraven. Posláním třetí kapitoly je v první řadě jasně vymežit problematiku přeshraničního poskytování služeb. Po teoretických východiscích následuje obecný rozbor povinností, které musí český podnikatel při přeshraničním poskytování služeb splnit. Čtvrtá kapitola je věnována ověřování stanovených hypotéz. Jádrem čtvrté kapitoly jsou modelové situace, v rámci kterých jednotliví fiktivní podnikatelé poskytují definovanou službu do sousedních států České republiky. Obsahem závěrečné části práce je zhodnocení výsledků hypotéz a také poznatků, které byly v průběhu práce nashromážděny. Na základě vyhodnocených poznatků je v závěru navrženo doporučení, které umožní maximalizovat využití ekonomického potenciálu přeshraničního poskytování služeb v České republice.

Za pomoci stanovených hypotéz se autor práce snaží demonstrovat jak ekonomický potenciál přeshraničního poskytování služeb na straně jedné, tak i administrativní náročnost této formy pohybu služeb na straně druhé. Je bezesporu nutné podotknout, že uvedené hypotézy jsou posuzovány z pomyslného pohledu českého podnikatele. Podoba první hypotézy je proto následující: **„Výhoda přeshraničního poskytování služeb spočívá v tom, že drtivou většinu veškerých nákladů platí podnikatel ve státě, kde je oficiálně zaregistrován, zatímco za své služby inkasuje ve státě, ve kterém službu přeshraničně poskytuje.“** Vzhledem k tomu, že je naše země obklopena ze všech stran členskými státy Evropské unie, nabývá pro naše podnikatele možnost přeshraničního poskytování služeb vyššího potenciálu než v jiných členských státech. Autor diplomové práce předpokládá, že si v rámci nejen poznávání sousedních států České republiky řada našich občanů povšimla vyšších cen služeb ve Spolkové republice Německo a v Rakousku. Podoba v pořadí druhé hypotézy této práce má proto následující podobu: **„Ceny služeb ve Spolkové republice Německo a v Rakousku jsou výrazně vyšší než ceny služeb v České republice, Polsku a na Slovensku.“** V případě platnosti obou zmíněných hypotéz, by ceteris paribus nic nebránilo českým podnikatelům poskytovat jejich služby do Německa a Rakouska za „české“ ceny. Taková situace by nutně vyvolala reakci lokálních podnikatelů, kteří by ztráceli svoji cenovou konkurenceschopnost. Autor práce upozorňuje na možné tendence výše zmíněných států se této konkurenci různými způsoby bránit. V tomto směru je taktéž konstruována v pořadí třetí a poslední hypotéza této práce: **„Přeshraniční poskytování služeb a vysílání pracovníků do Spolkové republiky Německo a Rakouska je pro české podnikatele obtížnější než poskytování služeb a vysílání pracovníků do Polska a na Slovensko.“**

2 Teoretická východiska vnitřního trhu Evropské unie

„Základní ideou vnitřního trhu EU je jeho fungování jako trhu jednoho státu, na kterém se nebudou uplatňovat žádné překážky ekonomickým aktivitám s výjimkou těch, které právo Evropské unie samo stanoví¹.“

Tato práce se zabývá obecnou charakteristikou, genezí a stručným popisem jednotlivých svobod vnitřního trhu Evropské unie.

V důsledku vývoje evropského integračního procesu se v literatuře objevují termíny společný trh, vnitřní trh a jednotný trh. Pojmy společný trh a jednotný trh užívá většina autorů pouze v historickém kontextu. Na základě Lisabonské smlouvy se již v primárním právu objevuje výhradně termín vnitřní trh Evropské unie (dále vnitřní trh)².

Vnitřní trh představuje v rámci evropského integračního procesu komplexní cíl, jehož součástí jsou jak společné politiky, tak i navazující aktivity v podobě např. regionální politiky a sociální koheze³.

Definice a pravidla vnitřního trhu jsou v dnešní Evropské unii právně ukotveny. Na úrovni primárního práva jsou vnitřnímu trhu obecně věnovány články číslo 26 a 27 Smlouvy o fungování Evropské unie. V článcích číslo 28 až 66 té samé smlouvy nalezneme popis pravidel volného pohybu jednotlivých svobod vnitřního trhu⁴. Na úrovni sekundární legislativy je vnitřní trh regulován především podle směrnic, které jsou následně transponovány do právních systémů členských států. Podle jednoho z posledních dokumentů Evropské komise zhodnocujícího komplexní stav vnitřního trhu, tzv. Montiho zprávy, se však současný vnitřní trh potýká se značnými rozdíly v míře prohlubování jednotlivých ekonomických svobod⁵.

¹STEHLÍK, V., O. HAMULÁK a M. PETR. *Praktikum práva Evropské unie: Vnitřní trh*. Praha: Leges, 2012. s. 18. ISBN 978-80-87576-09-0.

²FIALA, Petr a Markéta PITROVÁ. *Evropská unie*. 2. dopl. a aktualiz. vyd. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 2010. s. 421. ISBN 978-80-7325-223-6.

³Tamtéž.

⁴Smlouva o fungování Evropské unie (konsolidované znění). In: Úřední věstník Evropské unie. 2012. čl. 26,27,28,66. Dostupný také z: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:12012E/TXT&from=CS>.

⁵ČESKOMORAVSKÁ KONFEDERACE ODBOROVÝCH SVAZŮ. Informace Evropského integračního týmu ČMKOS: Nová strategie pro jednotný vnitřní trh. *Cmkos.cz* [online]. 2014 [cit. 2014-12-27]. Dostupné z: <http://www.cmkos.cz/evropske-a-mezinarodni-vztahy/evropska-unie/informace-eit-cmkos/informace-eit/2203-3>

2.1 Utváření vnitřního trhu Evropské unie

Pojetí společného trhu mezi členskými zeměmi Evropského společenství uhlí a oceli se začalo utvářet v průběhu Messinských jednání v roce 1955, která ve svém finále vedla k podpisu Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství (dále Smlouva o EHS). Impulem k vytvoření společného trhu bylo předpokládané zvýšení produkce, produktivity práce, snížení cen a další výhody plynoucí z odstranění veškerých omezení v rámci širokého obchodního prostoru. Ekonomická integrace však v dané době musela být výhodná jak pro země s vyšším podílem zemědělství na národním produktu, tak pro průmyslové země. Velmi důležitou součástí společného trhu se z tohoto důvodu stala zemědělská politika⁶.

Významným krokem v procesu budování vnitřního trhu bylo vytvoření celní unie. Smlouva o založení EHS, podepsaná v Římě v roce 1957, počítala s dokončením celní unie nejpozději do 31. prosince 1969. Realizovat celní unii se podařilo s předstihem již k 1. červenci 1968⁷.

Smlouva o EHS zahrnovala opatření vedoucí k realizaci společného trhu⁸:

- odstranění celních poplatků a kvantitativních omezení při dovozu a vývozu zboží mezi členskými státy, jakož i všech ostatních opatření s rovnocenným účinkem,
- zavedení společného celního sazebníku a společné obchodní politiky vůči třetím státům,
- zrušení překážek volného pohybu osob, služeb a kapitálu mezi členskými státy,
- zavedení systému zajišťujícího, že soutěž na společném trhu nebude narušována,
- sbližování vnitrostátních právních řádů v rozsahu potřebném pro fungování společného trhu.

Navzdory relativně rychlému vybudování celní unie byly úspěchy realizování společného trhu sporné. Na základě Lucemburského kompromisu z roku 1966 přešly mechanismy hlasování v Radě do systému kvalifikované většiny, nicméně každý členský stát měl k dispozici právo veta. V euroskeptické atmosféře 70. let 20. století tak členské státy držely v ruce účinný nástroj v blokování procesu odstraňování obchodních bariér a ochraně svých národních trhů.

⁶ FIALA, Petr a Markéta PITROVÁ, ref. 2. s. 422-423.

⁷ Tamtéž.

⁸ Tamtéž.

Významnou roli v tomto období sehrála instituce Soudního dvora Evropské unie (dále ESD), který ve svých nálezech působil důsledně ve prospěch principů společného trhu⁹.

V 70. letech a na počátku 80. let 20. století se již naplno začaly projevovat rozdíly v růstu ekonomik Evropského společenství, Japonska a Spojených států. Tato skutečnost podnítila řadu iniciativ oživení projektu společného trhu. Skutečný zlom však přišel až s nástupem komise pod vedením Jacqua Delorse, ten bezprostředně po svém nástupu představil projekt kompletní konsolidace Evropského společenství, který získal politickou podporu členských států. Hned půl roku po svém nástupu prezentovala komise první konkrétní projekt s názvem „Dokončení vnitřního trhu“ (známo jako Bílá kniha o vnitřním trhu). Dokument obsahoval shrnutí dosavadních nedostatků ve fungování společného trhu a návrh tří hlavních nástrojů k překonání přetrvávajících omezení¹⁰:

- harmonizace předpisů a zavedení minimálních standardů,
- zavedení principu vzájemného uznávání výrobků,
- stálá výměna informací mezi členskými státy za spolupráce Komise.

V roce 1985 započala Komise práci na první všeobecné revizi primárního práva, která vyústila přijetím Jednotného evropského aktu (dále JEA). V otázce společného trhu transponoval JEA do primárního práva většinu doporučení uvedených v Bílé knize o vnitřním trhu. JEA dále pevně stanovil termín dokončení společného trhu k 31. 12. 1992 a zavedl povinnost komise monitorovat a vyhodnocovat stav v oblasti dokončování společného trhu. Podstatná byla taktéž změna systému hlasování Rady. V otázkách týkající se společného trhu se začal aplikovat hlasovací mechanismus kvalifikované většiny bez možností užití práva veta¹¹.

V roce 1996 vydala Komise materiál s analýzou dopadu společného trhu, ve kterém je odhadováno, že celý program Jednotného vnitřního trhu přinesl jen v rozmezí let 1993 - 1996 navýšení HDP EU o 1 - 2%, než by tomu bylo bez něj. Realizací společného trhu bylo v daném období vytvořeno kolem 300 000 – 900 000 nových pracovních míst a obchod uvnitř

⁹ FIALA, Petr a Markéta PITROVÁ, ref. 2. s. 427-428.

¹⁰ Tamtéž, s. 432–433.

¹¹ Tamtéž, s. 434-435.

Evropské unie se zvýšil o 20 – 30 %. Zvýšil se rovněž tok přímých zahraničních investic do zemí EU, kde počátkem 90. let 20. století plynulo kolem 44 % celosvětových investic¹².

I přes z absolutního pohledu příznivé dopady realizace společného trhu však hrozilo riziko, že na projektu budou více profitovat ekonomiky s vyšší absolutní výhodou a naopak ztrácet méně konkurenceschopné země. Pro komplexní historický pohled je nutné zmínit časovou souvislost mezi budováním společného trhu a navyšováním prostředků na strukturální politiku, na které profitovaly zejména periferní a méně konkurenceschopné země Společenství¹³.

Nutné je také zdůraznit souvislost mezi společným trhem a hospodářskou a měnovou unií. Jedná se o dvě na sebe navazující integrační fáze. Budování a fungování Evropské hospodářské a měnové unie je tedy plně podmíněno bezproblémovým fungováním společného trhu¹⁴.

V průběhu 90. let 20. století a první dekády nového tisíciletí vznikaly nové akční plány a zprávy, jejichž obsahem bylo především hodnocení současného stavu, funkčnosti společného trhu a návrhy zlepšení. Někteří aktéři evropské politiky upozorňovali na nedostatečnou politickou pozornost, která byla v dané době společnému trhu věnována. V této době byla efektivita společného trhu zvyšována řadou směrnic, které členské státy povinně transponují do svých národních legislativ¹⁵.

Lisabonská smlouva, účinná rokem 2009, zařazuje oblast (již výlučně) vnitřního trhu do kategorie sdílených pravomocí, což znamená, že v určitých přesně vyjmenovaných oblastech mají jak Unie, tak i členské státy pravomoc přijímat závazné právní akty. Pokud jde o články týkající se základních svobod vnitřního trhu, Lisabonská smlouva přebírá dřívější znění, prakticky beze změn. Zásadně zavádí používání termínu „vnitřní trh“ místo historických ekvivalentů „společný trh“ a „jednotný trh“¹⁶.

Zatím poslední komplexní skupinu dokumentů Evropské komise v cestě za efektivnějším vnitřním trhem představují Akt o jednotném trhu I z roku 2011 a Akt o jednotném trhu II z

¹² KAŇA, Radomír. *Evropská unie A*. 2. upravené vydání. Ostrava: VŠB-TU EKF, 2010. s. 83. ISBN 978-80-248-2202-0.

¹³ WOKOUN, R., M. PĚLUCHA a J. KOUŘILOVÁ. *Obecná regionální politika*. Praha: Národohospodářská fakulta VŠE v Praze, 2011 [cit. 2015-03-27]. Dostupné také z: http://kreg.vse.cz/wp-content/uploads/2011/04/RP_regpol-obecna-ucebnice.pdf, s. 36.

¹⁴ FIALA, Petr a Markéta PÍTROVÁ, ref. 2. s. 432-433.

¹⁵ Tamtéž.

¹⁶ EUROSOP. Stručná historie vnitřního trhu [online]. *Eurosop.cz*, 2014 [cit. 2014-06-26]. Dostupné z: <https://www.eurosop.cz/8732/sekce/strucna-historie-vnitriho-trhu/>.

roku 2012. Obsah dokumentů reflektuje poslední hodnotící zprávu vnitřního trhu, tzv. Montiho zprávu, zveřejněnou tehdejším komisařem pro vnitřní trh Mariem Montim v roce 2010¹⁷.

2.2 Volný pohyb zboží, osob a kapitálu

V této kapitole jsou stručně popsány základní principy a fungování tří ekonomických svobod vnitřního trhu Evropské unie – volného pohybu zboží, osob a kapitálu. Volnému pohybu služeb je pro komplexnější zaměření věnována celá kapitola 2.3.

2.2.1 Volný pohyb zboží

Volný pohyb zboží je klíčovou svobodou vnitřního trhu EU, která co se hloubky integrace trhu týče, dospěla v rámci čtyř ekonomických svobod EU do nejpokročilejší fáze. Institucionální rámec pro volný pohyb zboží je tvořen celní unií, jejíž budování bylo v rámci Společenství dokončeno již ke konci roku 1968. Vzhledem k nadnárodnímu charakteru daného projektu byl volný pohyb zboží až do současnosti zdokonalován zejména za pomoci směrnic a judikátů ESD¹⁸.

Pohyb zboží mezi členskými státy mohou svými opatřeními narušovat jednak přímo státy či další subjekty, na které stát převedl pravomoc regulovat soukromoprávní vztahy, jednak soukromoprávní subjekty, které na vnitřním trhu obchodují. Zatímco činnost státu v narušování volného pohybu zboží je pokryta zákazem zavádění tarifních a netarifních překážek volného pohybu zboží, na překážky vytvářené soukromými subjekty dopadají unijní pravidla na ochranu hospodářské soutěže¹⁹.

Ve všech uvedených případech vystupuje Evropská komise jako instituce bránící právo Evropské unie. O řadě sporů mezi Evropskou komisí a subjekty vnitřního trhu rozhoduje ESD, který svými judikáty vytváří tzv. judikaturu, ta pomáhá vykládat evropské právo a ve svém důsledku zdokonaluje právní prostředí vnitřního trhu EU²⁰.

Regulace činnosti státu

Ačkoliv členské státy v roce 1957 na základě Římských smluv oficiálně potvrdily vůli odstranit veškeré tarifní a netarifní překážky ve volném pohybu zboží v rámci Společenství,

¹⁷ ČESKOMORAVSKÁ KONFEDERACE ODBOROVÝCH SVAZŮ, ref. 5.

¹⁸ STEHLÍK, V., O. HAMULÁK a M. PETR, ref. 1. s. 28-29.

¹⁹ Tamtéž.

²⁰ STEHLÍK, V., O. HAMULÁK a M. PETR, ref. 1. s. 28-29.

ve skutečnosti se v průběhu fungování vnitřního trhu objevila řada nepřímých pokusů členských států s cílem bránit své vlastní trhy a produkty²¹.

Zákaz tarifních překážek volného pohybu zboží zahrnuje následující opatření²²:

- zákaz cel (čl. 28-31 Smlouvy o fungování EU),
- zákaz dávek s obdobným účinkem jako cla (čl. 28 – 31 Smlouvy o fungování EU, judikáty ESD),
- zákaz diskriminačního a ochrannářského zdanění, které brání obcházení společných pravidel pro celní unii (čl. 110 Smlouvy o fungování EU).

Jak již v této práci bylo zmíněno, členské státy začaly ihned po dokončení celní unie hledat způsoby jak zákaz cel obejít a nepřímo tak chránit své národní trhy. Od počátku 70. let 20. století řeší ESD četné spory mezi Komisí a členskými státy, jejichž předmětem jsou tzv. dávky s obdobným účinkem jako cla, diskriminační a ochrannářská zdanění. Zákaz užívání těchto opatření je zakotven v primárním právu a nabývá tedy přímého účinku, i tak však v minulosti existoval relativně široký prostor jak takováto opatření aplikovat a jejich fungování odůvodnit. Tento prostor se však v průběhu času s přibývajícemi nálezy ESD postupně zužoval. Obvykle se jednalo o různé typy daní z vývozu, poplatky za dovoz, statistické poplatky, zpoplatnění veterinární či technické prohlídky. Většina těchto opatření byla ESD shledána v rozporu s primárním právem Společenství. V současnosti již na základě judikatury existuje vymezení přípustných dávek s obdobným účinkem a ochrannářského zdanění²³.

Zákaz netarifních překážek volného pohybu zboží zahrnuje následující opatření²⁴:

- zákaz množstevních kvót a kvantitativních omezení pro dovoz a vývoz (čl. 34 -36 Smlouvy o fungování EU),
- zákaz opatření s rovnocenným účinkem jako množstevní omezení (čl. 34 – 36 Smlouvy o fungování EU).

Typickým množstevním omezením volného pohybu zboží jsou kvóty, resp. množstevní limity pro dovoz a vývoz zboží. Takováto situace je však snadno rozpoznatelná a členské státy se ve

²¹ EUROSOKP. Stručná historie vnitřního trhu [online]. *Euroskop.cz*, 2014 [cit. 2014-06-26]. Dostupné z: <https://www.euroskop.cz/8732/sekce/strucna-historie-vnitriho-trhu/>.

²² STEHLÍK, V., O. HAMULÁK a M. PETR, ref. 1. s. 28-29.

²³ Tamtéž, s. 31-33.

²⁴ Tamtéž, s. 28-29.

snaze omezit dovoz a vývoz pokoušejí implementovat opatření, která primární právo označuje jako opatření s rovnocenným účinkem²⁵.

Vzhledem ke kreativitě členských států byla již na počátku 70. let vydána **směrnice 70/50**, za jejíž pomocí byly definovány v té době nejčastěji aplikovaná opatření s rovnocenným účinkem. Mezi tyto opatření patří například²⁶:

- stanovení minimálních a maximálních cen dovážených produktů,
- zákaz nebo omezení reklamy pro dovážené produkty,
- stanovení podmínek pro tvar, hmotnost, složení, označení a obal dovážených produktů.

Kromě těchto „ryze diskriminačních“ opatření dotýkajících se pouze dovoзовého či vývozového zboží existují ještě komplikovanější případy, kdy jsou omezující opatření aplikovaná na domácí i dovezené zboží. Tato opatření jsou tedy ve svém principu nediskriminační, avšak na základě výše zmíněné směrnice jsou považovány jako **rozporné s evropskou legislativou**. Taková opatření totiž ve své podstatě brání volnému pohybu zboží na území Evropské unie. Na základě četných judikátů ESD pak dochází k situacím, ve kterých jsou členské státy nuceny v zájmu volného pohybu zboží upustit od svých vlastních vnitrostátních norem pro zboží nebo uznávat normy jiných členských států. Tento „přechodný stav“ je pomalu nahrazován systémem harmonizovaných norem a pravidel, které jsou členské státy povinny implementovat do svých národních legislativ na základě vydaných směrnic EU²⁷.

K zákazu tarifních překážek volného pohybu zboží přímo náleží článek 36 Smlouvy o fungování EU. Obsahem tohoto článku jsou všeobecně platné výjimky volného pohybu zboží. Tyto výjimky jsou uvedeny na konci kapitoly.

Regulace činnosti podniků

Regulace činnosti podniků a dalších subjektů, které mohou svou činností narušit hospodářskou soutěž a volný pohyb zboží představuje pouhou část velice extensivní politiky

²⁵ Tamtéž, s. 44.

²⁶ Tamtéž, s. 44 – 45.

²⁷ Tamtéž.

EU, kterou nazýváme **pravidla hospodářské soutěže**. Podle autorů Hamuláka, Petra a Stehlíka se volného pohybu zboží týkají právě pravidla platná pro podniky, jimiž se rozumí²⁸:

- zákaz kartelů (čl. 101 Smlouvy o fungování EU),
- zákaz zneužití dominantního postavení (čl. 102 Smlouvy o fungování EU).

Na základě článku 101 Smlouvy o fungování EU se zakazují veškeré dohody mezi podniky a jejich jednání ve vzájemné shodě, která by mohla ovlivnit obchod mezi členskými státy a jejichž účelem nebo důsledkem je vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu²⁹.

Článek 102 Smlouvy o EU definuje možnosti zneužívání dominantního postavení na vnitřním trhu jako například vynucování nákupních nebo prodejních cen, omezování výroby, odbytu nebo technického vývoje na úkor spotřebitele, uplatňování rozdílných podmínek vůči obchodním partnerům či podmiňování uzavření smluv dalším plněním³⁰.

Samotné primární právo je však jen zlomkem celkové legislativy této obsáhlé politiky. Pravidla jsou určována zejména četnými směrnici a nálezy ESD. Vzhledem k náročnosti této politiky neobsahuje tato kapitola podrobnější informace.

Článek 36 Smlouvy o fungování EU poskytuje **seznam výjimek** ze zákazu diskriminačních omezení volného pohybu zboží. Jsou jimi³¹:

- veřejná mravnost,
- veřejný pořádek,
- veřejná bezpečnost,
- ochrana zdraví a života lidí a zvířat,
- ochrana rostlin,
- ochrana národního kulturního pokladu, jenž má uměleckou, historickou nebo archeologickou hodnotu,
- ochrana průmyslového a obchodního vlastnictví.

V častých sporech mezi komisí a členskými státy ohledně souladu různých forem omezení volného pohybu zboží s evropským právem poukazují členské státy právě na tyto výjimky.

²⁸ Tamtéž.

²⁹ Tamtéž, s. 241-242.

³⁰ Tamtéž.

³¹ STEHLÍK, V., O. HAMULÁK a M. PETR, ref. 1. s. 50.

Dalším argumentem členských států při obhajobě potenciálních diskriminačních omezení je fakt, že daná pravidla jsou sjednocena pro domácí i zahraniční subjekty a tudíž nedochází k diskriminaci. Rozhodnutí ESD však v těchto případech bývají vůči takovýmto argumentům nekompromisní a členské státy jsou v mnohých případech nuceny v zájmu volného trhu omezení zrušit³².

2.2.2 Volný pohyb osob

Volný pohyb osob představuje další nedílnou součást ekonomických svobod dnešní Evropské unie, na základě Smlouvy jej můžeme rozdělit do dvou základních kategorií:

- volný pohyb pracovníků,
- právo usazování.

Volný pohyb pracovníků

Práva jednotlivcům zajišťuje především institut „evropského občanství“, který byl ukotven v primárním právu Smlouvou o EU z roku 1992. V současnosti je celá klauzule doplněna o poznámku, že evropské občanství pouze doplňuje občanství členského státu, i tak však držitel evropského občanství nabývá významných práv, která můžeme zjednodušeně rozdělit do následujících skupin³³:

- právo volného pohybu a pobytu občanů EU,
- právo rodinných příslušníků,
- práva občanů EU v sociální oblasti,
- právo na přístup k zaměstnání.

Právo volného pohybu a pobytů občanů EU v rámci území všech členských států je do primárního práva zakotveno článkem č. 21 Smlouvy o fungování Evropské unie. Sekundární právo je v této oblasti konsolidováno Směrnicí 2004/38 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států.

Výše uvedená směrnice definuje právo volného pohybu jako právo opustit svůj vlastní stát a vstoupit do jiného členského státu. V obou případech může daný stát při jeho opuštění nebo vstupu vyžadovat pouze platný cestovní pas či průkaz totožnosti. Vyloučeny jsou jakékoliv další doklady či formality.

³²Tamtéž.

³³ Tamtéž, s. 86-87.

Právo pobytu je podle výše uvedené směrnice členěno do tří skupin. **Při pobytu do tří měsíců** je vyžadován pouze průkaz totožnosti bez dalších podmínek. Pobyt v délce **od tří měsíců do pěti let** je umožněn osobám samostatně výdělečně činným, pracovníkům nebo osobám aktivně hledajícím práci bez dodatečných podmínek. V situaci, kdy jde o studenta či „pouze“ občana EU nestudujícího a nepracujícího je nutné prokázat dostatečné finanční prostředky a zdravotní pojištění. Zde již směrnice členským státům povoluje určité správní formality. Právo **trvalého pobytu** pak získávají občané Unie, kteří v daném státě nepřetržitě legálně pobývají po dobu pěti let³⁴.

Práva rodinných příslušníků se na základě směrnice 2004/38 vztahují na manžela či manželku, partnera (registrované partnerství), potomky v přímé linii (vyživované osoby nebo mladší 21 let) a předky v přímé linii. Těmto osobám zaručuje evropská legislativa stejná práva volného pohybu a pobytu jako v případě občanů EU³⁵.

Oblast **práv občanů v sociální oblasti** je již o poznání komplikovanější, zatímco primární právo zajišťuje občanům EU zákaz diskriminace z důvodu státní příslušnosti, přeneseně tedy nárok na stejné sociální výhody pro domácí občany i pro občany cizích členských států. Samotné členské státy však ve strachu z nadměrné zátěže svých sociálních systému a zabránění tzv. sociální turistiky mohou nalézt oporu ve směrnici 2004/38, ta sice potvrzuje právo občanů EU bez ekonomického statusu (zejména nezaměstnaní a studenti) profitovat ze sociálních systému členských států, nicméně opravňuje členské státy neudělit takovýmto osobám právo pobytu nad tři měsíce, v případě neprokázání dostatečných finančních prostředků. Právní akty Unie ošetřují koordinaci sociálních systémů jednotlivých členských států, tak aby pracovník nepřišel o sociální výhody z důvodu, že pracoval ve více členských státech. Problematika sociálních transferů občanům jiných členských států EU je předmětem častých soudních sporů. Nálezy ESD jsou v této oblasti nezbytným elementem³⁶.

Státní příslušníci členských států bez ohledu na své bydliště mají **právo na přístup k zaměstnání** za stejných podmínek jako vlastní státní příslušníci. Zaměstnavatelé však mohou vyžadovat prokázání jazykových znalostí, v případě, že to odpovídá povaze pracovního místa. Další rozsáhlou oblastí je otázka uznávání kvalifikací, kterou konsoliduje směrnice 2005/36, ta nařizuje členským státům neodmítat kvalifikaci získanou v jiných

³⁴ Tamtéž, s. 93-97.

³⁵ Tamtéž, s. 97.

³⁶ Tamtéž, s. 100.

členských státech, pouze v případě nedostatků předepsat adaptační dobu nebo vyžadovat zkoušku způsobilosti³⁷.

Právo usazování

Právo usazování, někdy také označováno jako volný pohyb podnikatelů, zahrnuje přeshraniční pohyb fyzických a právnických osob za účelem podnikání. Smlouva o fungování Evropské unie (dále Smlouva) připouští možnost zahájení podnikání v jiném členském státě, možnost přesunu místa podnikání do jiného členského státu a také možnost podnikat ve vícero státech Unie, prostřednictvím různých zastoupení³⁸.

Právo Evropské unie rozlišuje dvě kategorie svobody usazování podnikatelů, v první řadě se jedná o **primární usazování**. V těchto případech fyzická či právnická osoba zahájí svoji samostatnou výdělečnou činnost v zahraniční, účastní se zakládání podniků v jiném členském státě nebo situace, kdy dojde k přenesení sídla společnosti mezi členskými státy³⁹. Druhou kategorií je **sekundární usazování**. Tato alternativa umožňuje fyzickým i právnickým osobám zakládání různých forem zastoupení, poboček a dceřiných společností v jiných členských státech. Volný pohyb právnických osob je o poznání komplikovanější a to díky pouze částečné harmonizaci obchodních zákoníků členských zemí⁴⁰.

Podobně jako u volného pohybu zboží i v oblasti volného pohybu osob existují **výjimky**. Pro oblast volného pohybu osob a pracovníků jsou tyto výjimky obsaženy v článku č. 45 SFEU, pro oblast volného pohybu podnikatelů (svobodu usazování) poté v článku 52 SFEU. Takovéto výjimky musí být odůvodněny⁴¹:

- veřejným pořádkem,
- veřejnou bezpečností,
- ochranou zdraví.

Vzhledem k faktu, že působnost článku 52 SFEU je přenesena do článku 62 SFEU, týkající se volného pohybu služeb, budou tyto výjimky upřesněny v kapitole týkající se volného pohybu služeb. V rámci volného pohybu občanů pak podle čl. 21 SFEU mohou být omezení volného pohybu občanů stanovena prováděcími předpisy, jedná se o obecnou směrnici 2004/38 o

³⁷ Tamtéž, s. 138-141.

³⁸ Tamtéž, s. 161-163

³⁹ Tamtéž.

⁴⁰ Tamtéž.

⁴¹ Tamtéž, s. 116-117.

právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států⁴².

2.2.3 Volný pohyb kapitálu

Jako poslední ekonomická svoboda je v primárním právu definován volný pohyb kapitálu, v tomto kontextu se často hovoří jako o **doplňkové** svobodě. Plně fungující volný pohyb zboží, osob a služeb vyžaduje také liberalizaci pohybu kapitálu⁴³.

V minulosti oddělovala legislativa Společenství pravidla pro volný pohyb kapitálu a plateb. Podle definice ESD je platba přímo napojena na obchodní transakci mezi členskými státy, má svou protihodnotu. Naproti tomu volný pohyb kapitálu není vázán na předešlé obchodování, jedná se tedy o investování a pohyby zisků. Teprve Smlouva o Evropské unii zavedla pro pohyb kapitálu a plateb paralelní režim. Od roku 1993 se tedy postupně přešlo k užívání názvu „volný pohyb kapitálů“ pro obě situace⁴⁴.

Za pomoci směrnice 88/361/EHS, která ve své době konsolidovala pravidla volného pohybu kapitálu, došlo k jasnému odlišení přímých a portfoliových investic v evropském kontextu. Zatímco účelem přímé investice je efektivně se podílet na řízení podniku, portfoliová investice slouží výhradně k dosažení finančního profitu bez záměru společnost ovládat⁴⁵.

Článek číslo 65 Smlouvy o Evropské unii umožňuje členským státům dohlížet na kapitálové toky udílením autorizací. Dále zaručuje nedotknutelnost daňového práva a dohledu nad finančními institucemi jednotlivých členských zemí⁴⁶.

Podle sdělení Evropské komise je členským státům ponechána pravomoc kontrolovat podniky strategického významu (např. energetika, telekomunikace atd.). Častou možností jsou určité „speciální akcie“, jejichž držitel (stát) má např. právo veta či nominace členů představenstva⁴⁷.

Dočasné omezení volného pohybu kapitálu může nastat například za situace přímého ohrožení hospodářské a měnové unie. Takovýto scénář se odehrál v roce 2013 na Kypru, kde byla

⁴² Tamtéž.

⁴³ Tamtéž, s. 210-212.

⁴⁴ Tamtéž, s. 210-212.

⁴⁵ DASHWOOD, A., M. DOUGAN, B. RODGER, E. SPAVENTA a D. WYATT. *Wyatt and Dashwood's European Union Law*. 6th ed. Oxford: Hart Publishing, 2011. s. 661-663. ISBN 978-18-49461-26-9.

⁴⁶ Tamtéž, s. 663.

⁴⁷ Tamtéž, s. 664-665.

klientům banky zablokována část vkladů⁴⁸. Parlament a Rada mohou také řádným legislativním procesem schválit zmrazení peněžních prostředků a finančních aktiv určitým fyzickým a právnickým osobám. Tento nástroj je využíván zejména v sankčních režimech, boji proti terorismu a kriminalitě⁴⁹.

2.3 Volný pohyb služeb

Služby mají pro vnitřní trh Evropské unie zásadní význam. Jsou totiž všude, sektor služeb se podílí na produktu a zaměstnanosti Evropské unie více než sedmdesát procenty⁵⁰.

Cílem této kapitoly je zmapovat historický vývoj volného pohybu služeb a na základě relevantních právních zdrojů objasnit základní souvislosti volného pohybu služeb na vnitřním trhu EU. Úkolem následující kapitoly je vytvořit základnu teoretických poznatků nezbytnou pro pochopení teoreticko-metodické a aplikačně-ověřovací části této práce.

Na samém začátku této kapitoly je nutné zdůraznit, že volný pohyb služeb, osob a kapitálu spolu úzce souvisí. Jako důkaz je možné uvést fakt, že volný pohyb osob, služeb a kapitálu je smlouvou ošetřen pod společnou hlavou číslo IV. Některé články se v této hlavě dokonce prolínají a odkazují na sebe. To je zapříčiněno zejména faktem, **že v rámci všech tří výše zmíněných ekonomických svobod je možné poskytovat služby**. Z předchozí kapitoly víme, že volný pohyb osob zahrnuje tzv. svobodu usazování, tedy například situaci, kdy si podnikatel zřídí v zahraničí určitou formu zastoupení a skrze ní na daném trhu poskytuje služby. Poskytování bankovních a pojišťovacích služeb je upraveno vlastní kapitolou týkající se kapitálu a plateb, i když se ve své podstatě také jedná o poskytování služeb⁵¹.

Primární právo upravuje volný pohyb služeb explicitně **články číslo 56-62** Smlouvy o fungování Evropské unie. Články samotné jsou však příliš obecné na to, aby umožnily jasnou a bezproblémovou organizaci volného pohybu služeb v Evropské unii. V samotném článku 59 je potvrzena výše zmíněná teze o obecnosti článků ustanovením, že příslušné instituce vydají směrnice, které budou různá odvětví služeb dále liberalizovat. Původní představa architektů Římských smluv⁵² se nesla v duchu tzv. sektorové liberalizace, tedy systémem, v rámci

⁴⁸ PATRIA ONLINE. Vyvlastnění "jako za bolševika", vztekají se ruští podnikatelé kvůli Kypru. [online]. *Patria.cz*, 2013, 2013 [cit. 2014-23-09] Dostupné z: <http://www.patria.cz/zpravodajstvi/2292890/vyvlastneni-jako-za-bolsevik-a-vzteka-se-rusti-podnikatele-kvuli-kypru.html>.

⁴⁹ STEHLÍK, V., O. HAMULÁK a M. PETR, ref. 2. s. 21-217.

⁵⁰ EUROPEAN COMMISSION. The EU single market: A Single Market for Services. [online]. *Ec.europa.eu*, 2014 [cit. 2014-12-27]. Dostupné z: http://ec.europa.eu/internal_market/top_layer/services/index_en.htm.

⁵¹ Smlouva o fungování Evropské unie (konsolidované znění), ref. 4. hlava IV.

⁵² Smlouva o založení Evropského společenství (ES) z roku 1957

kterého budou jednotlivé okruhy služeb liberalizovány postupně. Formálně bylo poskytování služeb přes hranice členských zemí uvolněno v roce 1970. Protekcionistická vynalézavost členských států však v dané době byla značná a firmy rozhodnutím ucházet se o zakázky v jiných členských zemích riskovaly zdoluhavé a nákladné obstrukce ze strany místních úřadů a případné dlouze táhnoucí se soudní spory. Takovýto scénář však může pro malé a střední podniky mít až likvidační důsledky. V průběhu času však byly základní články Smlouvy aplikovány do konkrétních sporných situací Soudním dvorem EU, ten tak vytvořil precedenty, nezbytné pro alespoň částečné fungování volného pohybu služeb na vnitřním trhu⁵³. S ohledem na obavy firem poskytovat služby v jiných členských zemích vznikaly první judikáty pro oblast služeb částečně náhodně. V jednom z prvních judikátů v oblasti služeb *33/74 van Binsbergen* (viz. níže) nebylo prvotním záměrem dotčené osoby poskytovat služby přes hranici, do této situace se však daná osoba dostala částečně náhodou⁵⁴.

V druhé polovině dvacátého století rostl sektor služeb v členských zemích závratnou rychlostí. Sektorový přístup liberalizace však postupoval velmi pomalu. Komise ve svých zprávách o stavu vnitřního trhu poukazovala na celou řadu překážek ovlivňující poskytování služeb na všech stupních činnosti poskytovatelů. Tyto překážky jsou podle Komise charakterizovány na základě mnoha společných rysů, včetně skutečnosti, že jejich původcem často bývá administrativní zátěž, právní nejistota spojená s přeshraniční dimenzí a nedostatek vzájemné důvěry mezi členskými státy⁵⁵. Tyto překážky není možné odstranit pouhým spoléháním se na přímé použití článku 56 SFEU. Scénář, při kterém by veškeré spory v oblasti služeb byly dále rozhodovány pouze za pomoci přímého účinku primárního práva, se zdál být nevýhodný pro všechny zainteresované strany. Potřeba přijetí podrobného právního aktu byla dále umocněna velkým rozšířením Unie v roce 2004⁵⁶.

S ohledem na zmíněné okolnosti předložila Komise v roce 2004 směrnici **2006/132/ES o službách na vnitřním trhu**, která opouští sektorový přístup a aplikuje tzv. obecný (celkový) přístup liberalizace služeb. Tato směrnice se řadí k základním pramenům této práce⁵⁷.

⁵³EUROSKOP. Volný pohyb služeb [online]. Euroskop.cz, 2014[cit. 2014-12-27]. Dostupné z: <https://www.euroskop.cz/8735/sekce/volny-pohyb-sluzeb/>

⁵⁴ Vlastní názor autora.

⁵⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu. In Úřední věstník Evropské unie. 2006. čl. 3. Dostupný také z: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:32006L0123&from=CS>.

⁵⁶ Tamtéž, čl. 6.

⁵⁷ EUROSKOP, ref. 31.

2.3.1 Definice služby

Článek číslo 57 Smlouvy definuje službu jako „výkon poskytovaný zpravidla za úplatu, pokud nejsou upraveny ustanoveními o volném pohybu zboží, kapitálu a osob“. Kapitola upravuje zejména následující služby⁵⁸:

- činnosti průmyslové povahy,
- činnosti obchodní povahy,
- řemeslné činnosti,
- činnosti v oblasti svobodných podnikání.

ESD v průběhu času řešil soulad například následujících aktivit s definicí služby⁵⁹:

- televizní vysílání,
- kabelový přenos,
- služby cestovního ruchu,
- lékařské a zdravotní služby (včetně aborcí),
- vzdělávání,
- hazard,
- prostituce,
- a jiné.

Všechny výše zmíněné činnosti soud ve své době definoval jako aktivity v souladu s definicí služby podle článku 57 Smlouvy. Kuriozní byl například judikát *C-268/99 Jany*, kdy se ESD v předběžné otázce vyjádřil k případu českých a polských prostitutek, provozující své aktivity v Nizozemsku. Soud v tomto judikátu potvrdil, že prostituce splňuje veškeré parametry služby podle výše zmíněné definice⁶⁰. Pozor, ne všechny zmíněné služby byly později zařazeny pod směrnici 2006/132/ES o službách na vnitřním trhu, ne všechny výše zmíněné služby tedy můžeme pro potřeby naší práce charakterizovat jako služby všeobecné.

2.3.2 Členění služeb

Na začátku druhé kapitoly této práce je uveden předpoklad, že v rámci všech tří výše zmíněných ekonomických svobod je možné poskytovat služby. Úkolem této kapitoly je

⁵⁸ Smlouva o fungování Evropské unie (konsolidované znění). Hlava IV. In: : Official Journal of the European Union. 2012. Dostupný také z: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:12012E/TXT&from=CS>

⁵⁹ DASHWOOD, A., M. DOUGAN, B. RODGER, E. SPAVENTA a D. WYATT, ref. 45. s. 554-555.

⁶⁰ Tamtéž.

nejprve vymezit služby spadající pod úpravu třetí kapitoly SFEU označené jako „služby“. V dalším kroku je nutné vymezit služby, které spadají pod působnost směrnice 2006/132/ES o službách na vnitřním trhu. V kapitole bude použita vylučovací metoda, za jejíž pomoci vymezíme okruh služeb relevantní pro další kapitoly této práce.

Smlouva o fungování Evropské unie explicitně vylučuje na základě článku číslo 58 z oboru působnosti kapitoly třetí „Služby“ pouze následující okruhy:

- volný pohyb služeb v oblasti dopravy,
- bankovní a pojišťovací služby.

U těchto okruhů se sektorový přístup liberalizace promítnul i v samotném primárním právu. Na základě článku 57 je možné odlišit svobodu usazování od svobody volného pohybu služeb. Svoboda volného pohybu služeb je charakterizována jako **dočasné provozování činnosti v jiném členském státě, kde je služba poskytována za stejných podmínek, jaké tento stát ukládá svým vlastním státním příslušníkům.**

Pro diplomovou práci směrodatný právní akt Unie, směrnice 2006/132/ES o službách na vnitřním trhu, explicitně vylučuje celkový okruh služeb z oblasti své působnosti. Jedním z důvodů je fakt že, řada služeb spadá pod oblast působností tzv. sektorových směrnic, které byly vydány dříve před obdobím působnosti směrnice o službách. Služby, které nespadají pod oblast působnosti směrnice 2006/132/ES budeme pro potřeby této práce označovat jako **specifické**. Mezi specifické služby patří finanční služby (bankovníctví, úvěry, pojištění včetně zajištění, zaměstnanecké nebo osobní důchody, cenné papíry, investiční fondy, platby, investiční poradenství, poskytování úvěrů), služby pracovních agentur, služby notářů a exekutorů, služby bezpečnostních agentur, dopravní služby, zdravotní a farmaceutické služby, audiovizuální služby, hazardní a sázkové hry, loterie, některé druhy poštovních služeb, elektronické komunikace a sociální služby veřejného zájmu⁶¹.

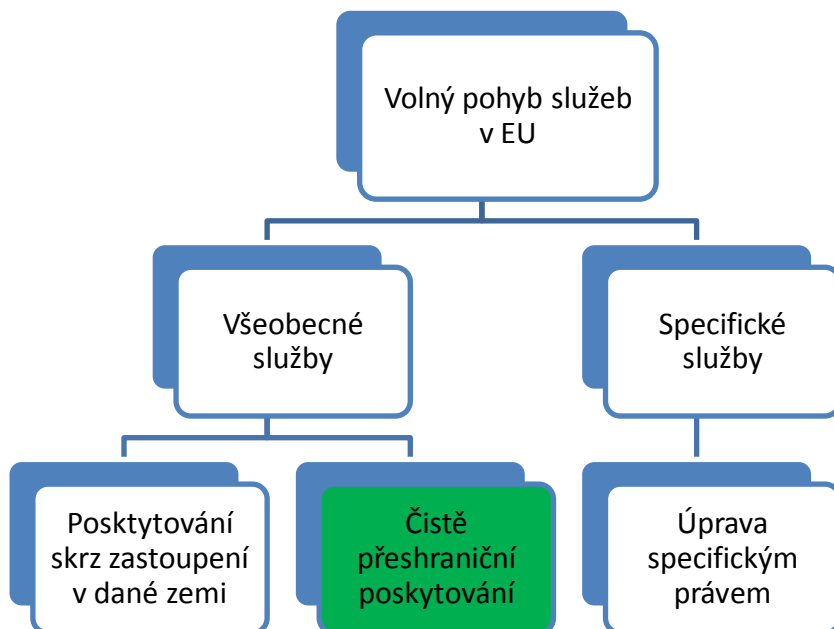
Ve směrnici 2006/132/ES o službách na vnitřním trhu jsou na druhou stranu explicitně jmenovány služby, které pod oblast působnosti směrnice spadají. **Služby, které spadají pod oblast působnosti směrnice 2006/132/ES o službách na vnitřním trhu budeme pro účely této práce nazývat jako služby všeobecné.**

⁶¹Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu, ref. 55. čl. 17-29.

Všeobecné služby je možné charakterizovat jako spektrum neustále se vyvíjejících činností. Ve směrnici nalezneme nepříliš obsáhlý výčet konkrétních činností jako právní a finanční poradenství, služby architektů a stavebních inženýrů, účetnictví, manažerské poradenství, služby obchodních zástupců, organizace veletrhů a jiných akcí, reklama, služby nábory pracovníků, distribuční a logistické služby, volnočasové aktivity (služby poskytované sportovními centry a zábavními parky), stavebnictví, služby týkající se instalací a údržby, činnosti IT, ubytovací a pohostinské služby, činnosti v oblasti školení a vzdělávání, mediální činnosti, činnosti půjčoven, služby v oblasti nemovitostí (např. realitní kanceláře), certifikace a testování, správa budov včetně údržby kanceláří, služby cestovních kanceláří, průvodcovské služby, podpůrné služby pro domácnosti (úklidové služby, činnosti chův a zahradníků, péče o starší občany) ⁶².

Ve směrnici je však jasně jmenován relativně úzký okruh služeb. V dynamickém sektoru služeb existuje celá řada činností, které ve směrnici nejsou zmíněny. **Volný pohyb širokého spektra nejmenovaných služeb se řídí zmíněnou směrnicí a to v případě, že daná služba nenarazí na omezení týkající se výkonu veřejné moci, veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti a ochrany zdraví.** Tyto faktory jsou vysvětleny dále v této kapitole.

Graf č. 2.1: Poskytování služeb v jiných členských státech

Zdroj: SMLOUVA O FUNGOVÁNÍ EVROPSKÉ UNIE (KONSOLIDOVANÉ ZNĚNÍ) [online], 2014; vlastní zpracování

⁶² Tamtéž.

Za pomoci grafu 2.1 je možné schematicky znázornit členění volného pohybu služeb v EU. Toto členění je založeno na systému práva Evropské unie, pouze označení všeobecná a specifická služba je užito čistě pro potřeby této práce. S pomocí grafu tedy můžeme poukázat na skupinu všeobecných služeb, které spadají pod účinnost směrnice 2006/132/ES o službách na vnitřním trhu, ty mohou být následně poskytovány skrz zastoupení v členské zemi nebo čistě přeshraničně. **Právě přeshraniční poskytování služeb je hlavním tématem diplomové práce.**

Podle autorů Stehlíka, Hamuláka a Petra můžeme volný pohyb služeb dále rozdělit do následujících kategorií⁶³:

- aktivní svoboda poskytování služeb,
- pasivní svoboda poskytování služeb,
- „ryzí“ přeshraniční pohyb služeb.

V rámci aktivní svobody poskytování služeb se poskytovatel přesouvá z jednoho z členských států do druhého za účelem poskytnutí služby. Při pasivní svobodě poskytování služeb se za poskytovatelem přesouvá do jiného státu příjemce služby. V případě „ryzího“ přeshraničního pohybu služeb se přemísťuje samostatná služba. Osoba poskytovatele a příjemce tedy neopouští svůj domovský stát. Tato varianta je nejčastěji spojena s využitím moderních telekomunikačních technologií.

2.3.3 Dočasnost a rovné zacházení

V článku číslo 57 Smlouvy se dále uvádí, že poskytovatel služby může za účelem jejího poskytnutí v jiném členském státě provozovat svou činnost **pouze dočasně, za stejných podmínek, jaké tento stát ukládá svým vlastním příslušníkům**, aniž by tímto byla dotčena ustanovení kapitoly týkající se práva usazování⁶⁴.

Právě dočasnost při poskytování služeb je zásadním faktorem, který pomáhá odlišit svobodu usazování a svobodu poskytování služeb. Stěžejní je zejména judikát *196/87 Steymann*, který popisuje dočasnost při poskytování služeb na příkladu časově ohraničené aktivity. Aktivity bez časového ohraničení spadají v duchu tohoto judikátu pod svobodu usazování⁶⁵.

⁶³ STEHLÍK, V., O. HAMULÁK a M. PETR, ref. 1. s. 187-188.

⁶⁴ Smlouva o fungování Evropské unie (konsolidované znění), ref. 4. čl. 57.

⁶⁵ DASHWOOD, A., M. DOUGAN, B. RODGER, E. SPAVENTA a D. WYATT, ref. 45. s. 556.

Judikát 33/74 *van Binsbergen* popisuje příběh nizozemského právníka, který se přestěhoval do Belgie, své služby však nadále nabízel v Nizozemsku. Tato situace byla v dané době v rozporu s nizozemskou legislativou. ESD se však vyjádřil ve prospěch pana van Binsbergena, argumentoval právě principem rovného zacházení⁶⁶.

2.3.4 Místo výkonu a uznávání kvalifikací

Vývoj v této oblasti nejlépe ilustruje judikát *C-198/89 Commission v Greece*, jedná se o oblast cestovního ruchu, která je specifická právě skutečností, že podnikatel poskytuje své služby na území jiného členského státu. Přitom příjemci služby mohou být občané z různých členských států. Výše uvedený judikát popisuje situaci německého průvodce, poskytujícího své služby v Řecku. Ačkoliv příjemci služby byli němečtí občané, řecké úřady vyžadovaly po průvodci místní licence. ESD se však vyslovil ve prospěch německého průvodce a stanovil tak precedent uznávání domácích kvalifikací a licencí⁶⁷. Článek 62 Smlouvy pověřuje příslušné instituce k vypracování směrnice upravující vzájemné uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o kvalifikaci. V roce 2004 předložila Komise směrnici **2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací**, která bude patřit mezi významné prameny této práce.

2.3.5 Poskytování služeb a volný pohyb fyzických osob

Ačkoliv tato otázka není od doby vzniku Schengenského prostoru natolik aktuální, je dobré zmínit, že ještě na začátku devadesátých. let 20. století nebylo schvalování povolení pobytu na území jiných členských států běžnou záležitostí jak je tomu dnes. Judikát *C-113/89 Rush Portuguesa Ldc* popisuje příběh portugalské stavební firmy, která získala stavební zakázku ve Francii. Francouzské úřady měly určité problémy s faktem, že si portugalská firma přivezla na dobu trvání zakázky do Francie své vlastní zaměstnance. ESD se v předběžné otázce vyjádřil ve prospěch portugalské firmy. Podle judikátu má firma právo vzít sebou na místo výkonu služby své zaměstnance a pracovní vybavení. Výše zmíněný judikát *196/87 Steymann* však mimo jiné popisuje situaci, ve které německý státní příslušník nedostal od nizozemských úřadů povolení k pobytu z důvodu, že v Nizozemsku poskytoval a přijímal služby bez časového ohraničení. Vykonával tedy činnost, která není v souladu s poskytováním služeb podle výkladu primárního práva a z tohoto důvodu mu bylo zamítnuto povolení k pobytu⁶⁸.

⁶⁶ Tamtéž, s. 560.

⁶⁷ Tamtéž.

⁶⁸ Tamtéž, s. 556.

2.3.6 Diskriminace na základě státní příslušnosti

Článek 56 SFEU zakazuje jakoukoliv diskriminaci související se státní příslušností subjektu. Příkladem může být judikát *C-3/88 Commission v Italy*. Italské zákony v dané době nařizovaly municipalitám a jejich organizacím přidělovat část veřejných zakázek místním regionálním firmám. Tento přístup byl ESD shledán v rozporu s výše zmíněným článkem Smlouvy⁶⁹.

2.3.7 Výkon veřejné moci

Článek 51 resp. 62 SFEU uvádí, že se veškerá zmíněná ustanovení kapitoly nevztahují na činnosti, které jsou v příslušném členském státě spjaty, i když jen příležitostně, s výkonem veřejné moci⁷⁰. Autoři Dashwood a kol. odkazují na několik judikátů, ve kterých však nikdy nedošlo na vynětí celé jedné profese z důvodu výkonu veřejné moci. Stalo se tak jen u některých dílčích aktivit, například jistých druhů poštovní služeb. Postoj soudců ESD je v dané oblasti velice přísný. Jako příklad může sloužit judikát *C-160/08 Commission v Germany*, ve kterém se německé úřady snažily postavit do pozice výkonu veřejné moci činnosti ambulancí a pohotovostních služeb. Argumentovaly například fakty, že tyto složky zachraňují lidské životy, na cestách mají právo při zapnutých sirénách porušovat dopravní předpisy atd. Soudní dvůr EU se však v tomto judikátu vyjádřil ke snahám německých úřadu negativně⁷¹.

V roce 2011 vydala Evropská komise nařízení s označením 2012/21/EU, ve kterém jsou vymezeny tzv. **služby obecného hospodářského zájmu**. Tyto služby jsou přímo **spjaty s výkonem veřejné moci**. Mezi tyto služby patří přeprava cestujících, poštovní služby, energetika odpadové a vodní hospodářství, finanční služby, veřejnoprávní vysílání, širokopásmová infrastruktura, zdravotní péče a sociální služby.

Členské státy (potažmo municipality) mají širokou pravomoc v uvážení, kterou službu budou považovat jako službu obecného hospodářského zájmu. Jedinými omezujícími faktory této pravomoci jsou pravidla stanovená právními akty EU (v případě harmonizovaných sektorů

⁶⁹ Tamtéž, s. 545.

⁷⁰ Smlouva o fungování Evropské unie (konsolidované znění), ref. 4. čl. 51.

⁷¹ DASHWOOD, A., M. DOUGAN, B. RODGER, E. SPAVENTA a D. WYATT, ref. 45. s. 568-571.

nemůže být tato pravomoc vykonávána v rozporu s pravidly harmonizace). Kontrola zjevných chyb je vykonávána Evropskou komisí a unijními soudy⁷².

2.3.8 Veřejný pořádek, veřejná bezpečnost a ochrana zdraví

Článek číslo 52 (resp. 62) Smlouvy schvaluje zvláštní režim pro cizí státní příslušníky z důvodu rizika **narušení veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti a ochrany zdraví**. Významným judikátem této oblasti je opět *33/74 van Binsbergen*, popsany v kapitole věnované dočasnosti a rovnému zacházení. Nizozemské úřady tehdy zákaz činnosti pana *Van Binsbergena* obhajovaly právě rizikem narušení veřejného pořádku a veřejné bezpečnosti, což ESD odmítl. Mezi stěžejní judikáty dotýkající se tohoto článku patří například *C-36/02 Omega*, jedná se o spor mezi provozovatelem heren (žádná souvislost s hazardem) a německými úřady, které zakázaly provozovat hry simulující akty zabíjení. ESD se vyjádřil ve prospěch německých úřadů, s tím že nerespektování lidské důstojnosti je dostatečný důvod pro zvláštní režim na poli volného pohybu služeb. Podobně judikát *C-158/96 Kohll* nastavuje precedent považovat výkon některých zdravotních služeb cizími státními příslušníky jako rizikový s ohledem na veřejnou bezpečnost a ochranu zdraví. Naopak soud nikdy neuznal daňové a finanční otázky jako argument pro zavedení zvláštního režimu z důvodu ohrožení veřejného pořádku, bezpečnosti a ochrany zdraví⁷³.

2.3.9 Dočasnost, nepravidelnost a princip svobody poskytování služeb ve světle „sociálního dumpingu“

Svobodu poskytování služeb přes hranici a svobodu usazování je nutné odlišovat nejen z právních, ale také z velmi pragmatických důvodů. Ve zjednodušené podstatě pro účely této kapitoly lze říci, že **při poskytování služeb přes hranici platíte drtivou většinu svých nákladů ve vaší domovské zemi, inkasujete však v zemi poskytování. Při usazení v jiném členském státě platíte drtivou většinu svých nákladů v zemi usazení**, kde s velkou pravděpodobností také poskytnete své služby. Při prvním zmíněném scénáři nastává riziko tzv. „sociálního dumpingu“. Představme si například situaci českého živnostníka žijícího v česko-rakouském pohraničí. Předpokládejme, že náklady na práci, daně a další odvody jsou v Rakousku vyšší, než v České republice. Český živnostník tak na rakouském trhu získává v porovnání s místními živnostníky značnou konkurenční výhodu. Z pohledu rakouských

⁷²ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE. ÚOHS: Služby obecného hospodářského zájmu (SGEI) [online]. *Uohs.cz*, 2014 [cit. 2014-12-27]. Dostupné z: <http://www.uohs.cz/cs/verejna-podpora/sluzby-obecneho-hospodarskeho-zajmu-sgei.html>.

⁷³DASHWOOD, A., M. DOUGAN, B. RODGER, E. SPAVENTA a D. WYATT, ref. 45. s. 571-577.

živnostníků by na rakouském trhu měli čeští živnostníci výhodou tzv. „sociálního dumpingu“. Nastává situace, ve které hledáme kompromis mezi plnou liberalizací a možnou destrukcí trhu. Právě principy **dočasnosti, nepravidelnosti a svobody poskytování služeb** mají bránit destrukci trhu „dražších“ členských států a bojovat proti „sociálnímu dumpingu“. Pojem dočasnost byl již v předchozí kapitole objasněn. Nepravidelnost znamená, že služby nesmí být vykonávány v pravidelných intervalech, v případě volného pohybu služeb jde o nepravidelné zakázky od různých zadavatelů. Princip svobody poskytování služeb označuje protiklad principu země původu, konceptu, při kterém by se podnikatel poskytující služby v jiném členském státě řídil pravidly svého domovského státu. Podle principu svobody poskytování služeb se podnikatel musí řídit pravidly státu, ve kterém své služby poskytuje. Právě koncept svobody poskytování služeb dostal podporu členských států a je základem dnešní směrnice 2006/132/ES o službách na vnitřním trhu⁷⁴.

⁷⁴ BUSINESSINFO. Přeshraniční poskytování služeb v návrhu směrnice o službách [online]. *Businessinfo.cz*, [cit. 2014-12-27]. Dostupné z: <http://www.businessinfo.cz/cs/clanky/preshranicni-poskytovani-sluzeb-3854.html>.

3 Přeshraniční poskytování služeb v Evropské unii

Od přistoupení České republiky k Evropské unii stále více podnikatelů zvažuje poskytování svých služeb klientům v jiných členských státech EU. Mnozí z nich však vzhledem k přetrvávajícím překážkám a nedostatku informací váhají⁷⁵.

V předchozí kapitole jsme se seznámili se všeobecnými poznatky o vnitřním trhu a volném pohybu služeb. Obsah této kapitoly bude dále zúžen na oblast přeshraničního poskytování všeobecných služeb (definováno v předchozí kapitole). Všeobecné poznatky získané v předešlé kapitole se pokusíme zasadit do reálného ekonomicko-právního prostředí a vytvořit tak pomyslný **návod pro české podnikatele mající ambice poskytovat své služby přeshraničně** do jiných členských států Evropské unie.

Již na úvod je třeba poznamenat, že služby lze přeshraničně poskytovat dvěma způsoby⁷⁶:

- firma poskytuje přeshraničně službu prostřednictvím vyslaných zaměstnanců,
- osoba samostatně výdělečně činná (dále OSVČ) či osoba vykonávající svobodná povolání poskytuje přeshraničně službu sama.

V některých případech platí pro oba způsoby poskytování služeb různá pravidla, na tyto situace bude v průběhu práce postupně upozorňováno. Zásadní rozdíl panuje v otázce přechodných období pro zaměstnávání občanů z nových členských států. Toto omezení se při přeshraničním poskytování služeb vztahuje pouze na vysílání zaměstnanců⁷⁷.

Důležité upozornění platí také pro OSVČ, které mají v úmyslu poskytovat své služby jednomu stálému odběrateli. Takovéto praktiky jsou v jiných členských zemích zakázány. Aby mohla za podmínek dočasnosti a nepravidelnosti OSVČ přeshraničně poskytovat služby v jiném členském státě, musí mít více odběratelů ve své domovské zemi.

⁷⁵ HOSPODÁŘSKÁ KOMORA ČESKÉ REPUBLIKY. Pravidla pro volný pohyb služeb a svobodu usazování v EU. [online]. Komora.cz, 2015 [cit. 2015-01-22]. Dostupné z: <http://www.komora.cz/inmp/knihovna-informaci-pro-podnikani/regionalni-informace/clenske-zeme-eu-a-esvo-svycarsko/belgie-lucembursko-nizozemsko/pravidla-pro-volny-pohyb-sluzeb-a-svobodu-usazovani-v-eu.aspx>.

⁷⁶ RYŠAVÁ, Jitka. *Jak správně přeshraničně poskytovat služby a vysílat pracovníky*. [online]. Praha: Centrum pro regionální rozvoj ČR, 2011[cit. 2015-01-02].. Dostupné z: http://www.crr.cz/Files/Docs/EEN/EEN_publicace/2014/Jak%20spravne%20poskytovat%20sluzby%20akt%208-12-2014.pdf, s. 6.

⁷⁷ Tamtéž.

3.1 Legislativní a institucionální vymezení přeshraničního poskytování služeb v Evropské unii

V této kapitole jsou charakterizovány právní zdroje, systémové prvky a obecné požadavky na přeshraniční poskytování služeb v Evropské unii. Tato charakteristika je nezbytná jakožto teoretická základna pro pochopení souvislostí v následné praktické části.

3.1.1 Právní zdroje

Cílem této podkapitoly je sumarizace a krátký popis právních zdrojů užitých v této kapitole. V následujícím přehledu již nebude zmínka o člancích Smlouvy, jejichž výklad nalezneme v předchozí kapitole. Zaměříme se zejména na směrnice, nařízení a smlouvy.

Směrnice 2006/123/ES o službách na vnitřním trhu

O směrnici, resp. o jejím vzniku, byla zmínka již v kapitole předchozí. Cílem vydání směrnice bylo zpřehlednit a administrativně zjednodušit organizaci volného pohybu služeb na vnitřním trhu. Směrnice víceméně konsoliduje závěry mnoha judikátů v dané oblasti, identifikuje většinu zakázaných omezení jednotlivých aktérů a také omezení, která musí být aktéry na objektivních základech obhájena⁷⁸.

Směrnice koordinuje volný pohyb služeb v širším měřítku, tedy v rámci přeshraničního poskytování služeb a v rámci poskytování služeb skrz zastoupení v daném státě (svoboda usazování). Stanovuje **práva a povinnosti pro státní orgány, poskytovatele a příjemce služeb**. V tomto ohledu je inovativní zejména úprava práv zákazníků, příjemců služeb. I příjemce služby totiž může být diskriminován na základě různých aspektů (příkladem může být velice časté cenové zvýhodnění místních občanů u rekreačních a kulturních služeb)⁷⁹.

Skutečnou novinkou je však nastavení správní spolupráce mezi členskými státy pro lepší dohled členských států nad poskytovateli služeb. Systém je založen na vzájemném poskytování informací mezi členskými státy prostřednictvím **Systému pro výměnu informací o vnitřním trhu** (*Internal Market Information System*, dále IMI). Pro samotné poskytovatele či příjemce služeb je na základě směrnice zřízena celoevropská síť tzv. Jednotných kontaktních míst (dále JKM), pracoviště JKM mají fyzickou i elektronickou podobu. Směrnice dále identifikuje služby, které spadají pod její působnost (viz. rozdělení

⁷⁸ DASHWOOD, A., M. DOUGAN, B. RODGER, E. SPAVENTA a D. WYATT, ref. 45. s. 599.

⁷⁹ Tamtéž.

služeb v předchozí kapitole) a dále ukládá členským státům povinnost vymezit skupinu služeb regulovaných a neregulovaných. Celá směrnice reflektuje princip svobody poskytování služeb, tak jak je popsán v kapitole 2.3.9.

Směrnice 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací

Uznávání odborných kvalifikací je samostatnou kapitolou s obrovským významem pro celkové fungování vnitřního trhu. Před vydáním směrnice 2005/36/ES upravovalo oblast uznávání odborných kvalifikací více než deset samostatných směrnic. Vedle směrnice upravující obecný systém uznávání kvalifikací existovalo paralelně několik „sektorových směrnic“ liberalizující uznávání kvalifikací u vybraných profesí. **Směrnice 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací** výše zmíněné směrnice nahradila. Cílem vydání směrnice byla racionalizace, zjednodušení a zlepšení pravidel pro uznávání odborných kvalifikací⁸⁰.

Směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků

Jedná se o směrnici z roku 1996 vztahující se na podniky, které v rámci přeshraničního poskytování služeb vysílají své pracovníky do jiného členského státu. Vysílání podle směrnice znamená, že pracovník po omezenou dobu vykonává práci na území jiného členského státu, než ve kterém obvykle pracuje. Zaměstnanec je tedy i nadále vázán poměrem ke svému domovskému zaměstnavateli, pouze z jeho podnětu dočasně pracuje v jiné zemi. Směrnice pokrývá tři druhy přeshraničního vysílání pracovníků:

- vyslání pracovníků na základě smlouvy mezi vysílající firmou a stranou, pro kterou jsou služby těchto pracovníků vykonávány,
- vyslání pracovníků do zahraničí, do provozu nebo firmy ve vlastnictví stejné firmy/skupiny,
- pronajmutí zaměstnanců (zápůjčka za úplatu) ze strany firmy nebo pracovní agentury k uživateli služeb do zahraničí.

Ošetřeny jsou zejména délky pracovní doby, délky dovolené, minimální mzdy včetně sazeb za přesčasy, podmínky pracovních agentur, ochrana zdraví, bezpečnosti a hygieny při práci, ochranné podmínky týkající se těhotných žen nebo žen krátce po porodu, dětí a mladistvých, rovné zacházení pro muže a ženy a další pracovní podmínky vyslaných zaměstnanců. Jedním

⁸⁰ Tamtéž, s. 625.

z hlavních cílů směrnice je skrz výše zmíněná ustanovení **zabránit „sociálnímu dumpingu“**⁸¹.

Směrnice 2014/67/EU o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb

Právní úprava vznikla v důsledku problémů spojených s nedostatký a zneužíváním původní Směrnice o vysílání pracovníků č. 96/71/EC. Pro státy s tendencemi chránit své pracovní trhy byly přelomové zejména rozsudky ESD označované jako *Viking*, *Laval* a *Rüffert*. Ve zmíněných rozsudcích vyzdvihl Soudní dvůr principy volného trhu nad zásady ochrany domácích pracovníků.

Judikát *C-438/05 Viking* se týká původně finské společnosti provozující lodní dopravu. Za účelem snížení provozních nákladů se vedení společnosti rozhodlo přesunout své sídlo z Finska do Estonska. Tím, že byly lodě společnosti označeny estonskou vlajkou se na zaměstnance společnosti vztahoval liberálnější estonský zákoník práce. S přechodem na estonskou legislativu pochopitelně souviselo odmítnutí kolektivní smlouvy finských pracovníků ze strany vedení společnosti a následné snižování mezd. Odborová organizace reagovala stávkou. Soudní dvůr však argumenty odborů odmítl s tím, že v daném kontextu jejich aktivity představují omezení svobody usazování podle článku 49 SFEU⁸².

Judikát *C-346/06 Rüffert* popisuje situaci, ve které německá stavební firma získala veřejnou zakázku, kde zadavatelem byla Spolková země Dolní Sasko. V podmínkách zakázky byla klauzule, která nařizovala stavební firmě vyplácet zaměstnancům stavby mzdu v takové výši, jak je běžně stanovována v kolektivních smlouvách v daném odvětví a regionu. Stavební firma však zakázku subkontraktovala polské stavební firmě, která zaměstnancům stavby vyplácela pouhých 46,57% odpovídající mzdy. Ke sporu mezi polskou stavební firmou a spolkovou zemí se musel v předběžném řízení vyjádřit Soudní dvůr EU, který se v důsledku souhry určitých okolností postavil za polskou stavební firmu⁸³.

⁸¹EUROPA.Přehledy právních předpisů: Vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb. [online]. *Europa.eu*, 2015 [cit. 2015-01-22]. Dostupné z: http://europa.eu/legislation_summaries/employment_and_social_policy/employment_rights_and_work_organization/c10508_cs.htm.

⁸²Case C-438/05 International Transport Workers' Federation and Finnish Seamen's Union v Viking Line ABP and OÜ Viking Line Eesti, judgment of 11 December 2007. In: *Summaries of important judgments*. 2008. Dostupné z: http://ec.europa.eu/dgs/legal_service/arrets/05c438_en.pdf.

⁸³EUROPEAN TRADE UNION CONFEDERATION. Rüffert C-346/06 Judgment summary. [online]. *Etuc.org*, 2006. [cit. 2015-03-02] Dostupné z: <http://www.etuc.org/sites/www.etuc.org/files/Rueffert-judgement-summary.pdf>.

Zmíněné judikáty potvrzují fakt, že se soukromým firmám v cestě za snižováním provozních nákladů relativně dařilo obcházet ducha směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb. V důsledku toho narůstal politický tlak na přijetí nové směrnice, za kterou se mimo jiné postavil sám tehdejší předseda Komise José Barroso, částečně proto, aby získal podporu frakce socialistů pro svou opětovnou kandidaturu na pozici předsedy Komise⁸⁴.

Směrnice 2014/67/EU o prosazování směrnice 96/71/ES má za cíl identifikovat skutečné vysílání pracovníka a předcházet zneužívání a obcházení této instituce, zlepšit přístup k informacím, zejména pak zajistit lepší informovanost vysílaných pracovníků o svých právech. Směrnice také nastavuje spolupráci členských států za účelem pomoci při vymáhání práva, dále také mechanismus inspekci a kontrol. V praxi by aplikace směrnice měla vymýtit fenomén zakládání tzv. „letter-box companies“, tedy firem které přesouvají svá sídla do zemí s nižšími náklady na pracovní sílu a dále předstírají, že formálně působí v zahraničí a své zaměstnance do domovské země pouze vysílají. Těmto praktikám totiž sama směrnice 96/71/ES nedokázala zabránit⁸⁵.

Smlouvy o zamezení dvojího zdanění

Smlouvy se uzavírají vždy bilaterálně mezi danými zeměmi. V případě rozporu mezi zákonem o daních z příjmů a smlouvou o zamezení dvojího zdanění má smlouva přednost. Smlouvy určují daňový domicil, daňovou rezidenturu, to znamená stát, kde osoba daní své celosvětové příjmy⁸⁶.

Nařízení 883/2004, 987/2009, 1231/2010 s dopadem působnosti na koordinaci sociálního a zdravotního pojištění

V EU existuje řada rozdílných sociálních systémů. Pro osobu využívající možnosti vnitřního trhu musí být jasné, do kterého systému má povinnost přispívat, a ze kterého systému má právo čerpat. Pro tyto účely slouží výše zmíněná nařízení⁸⁷.

⁸⁴ CENTRUM PRO STUDIUM DEMOKRACIE A KULTURY. Revuepolitika: Nepřipravme se o jednu z mála skutečných svobod EU. [online]. *Revuepolitika.cz*, 2010 [cit. 2014-12-27]. Dostupné z: <http://www.revuepolitika.cz/clanky/1322/nepripravme-se-o-jednu-z-mala-skutecných-svobod-eu>.

⁸⁵ Tamtéž.

⁸⁶ RYŠAVÁ, Jitka, ref. 76. s. 11.

⁸⁷ Tamtéž, s. 9.

3.1.2 Systémové prvky

Jak již bylo uvedeno v druhé kapitole této práce, volný pohyb služeb v Evropské unii funguje na principu svobody poskytování služeb. Tento princip předpokládá, že se poskytovatel služby bude řídit předpisy státu, na jehož území službu poskytuje. Podnikatelé tedy potřebují spolehlivé informace o patřičných předpisech daných zemí.

Na základě směrnice o službách na vnitřním trhu vznikl výše zmiňovaný IMI a síť Jednotných kontaktních míst. Pro oblast uznávání kvalifikací funguje síť národních kontaktních míst s tzv. národními koordinátory pro uznávání kvalifikací na vnitřním trhu. V České republice tuto funkci plní Odbor pro záležitosti Evropské unie při Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy⁸⁸.

Systém pro výměnu informací o vnitřním trhu

Systém fakticky vznikl v prosinci roku 2009 a svými funkcemi pokrývá směrnici o službách na vnitřním trhu a směrnici o uznávání odborných kvalifikací. Systém můžeme definovat jako multilingvistický elektronický nástroj, který usnadňuje národním, regionálním a místním úřadům spolupráci ve výše zmíněných oblastech. V případě, že si patřičný úřad není jistý, zda je například občan jiného členského státu dostatečně kvalifikovaný k výkonu určité činnosti na území daného členského státu, vnese tento požadavek do IMI ve svém úředním jazyce. Systém pak sám zařídí překlad žádosti a nasměruje požadavek k patřičnému příjemci. Tazatel se následně dostane odpovědi opět v jeho úředním jazyce. Statistiky uvádí, že většina žádostí byla v rámci systému zodpovězena do 14 dnů⁸⁹.

Jednotná kontaktní místa

Jednotná kontaktní místa (dále JKM) představují síť fyzických a elektronických míst, zřízených směrnicí o volném pohybu služeb k prosinci roku 2009. Tato místa jsou důležitá pro samotné podnikatele, kteří mohou pracovníkům JKM položit dotazy ohledně podnikání na vnitřním trhu. Fyzická pracoviště JKM v České republice nalezneme při městských úřadech krajských měst⁹⁰.

⁸⁸EUROPEAN COMMISSION. National contact points for information on recognition of professional qualifications [online]. *Ec.europa.eu*, 2014[cit. 2014-12-27]. Dostupné z: http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/docs/contact-points/info-points_en.pdf

⁸⁹DASHWOOD, A., M. DOUGAN, B. RODGER, E. SPAVENTA a D. WYATT, ref. 45. s. 615-616.

⁹⁰Tamtéž, s. 617-618.

3.1.3 Obecné požadavky na výkon všeobecných služeb

I volný pohyb všeobecných služeb je bohužel omezen řadou požadavků, které ve své podstatě zahrnují téměř všechny právní normy a standardy členských států. Tyto požadavky musí poskytovatel při přeshraničním poskytování služeb respektovat.

Sama směrnice 2006/123/ES o službách na vnitřním trhu jmenuje pouze požadavky, které se týkají samotného přístupu k výkonu služeb nebo výkonu služeb jako takového, nikoliv dodržování obecných požadavků jako jsou dopravní předpisy, respektování územních plánů a dodržování místních technických standardů. Tyto předpisy je nutné na území státu výkonu služby automaticky respektovat⁹¹.

Směrnice explicitně zmiňuje **zákaz ukládání požadavků**, jako je povinnost poskytovatele být usazen ve státě výkonu služby, povinnost poskytovatele získat od jejich příslušných orgánů povolení, včetně zápisu do rejstříku nebo registrace u profesního subjektu nebo sdružení na jejich území, zákaz zřízení si poskytovatelem určité formy infrastruktury ve státě výkonu služby, použití zvláštních smluvních ujednání bránící výkonu služby mezi poskytovatelem a příjemcem, povinnost poskytovatele být držitelem průkazu totožnosti vydaného orgány země výkonu služby, zákaz užívání zařízení a materiálu, jež jsou nedílnou součástí poskytované služby⁹².

Na základě stejného článku je však členským státům umožněno **klást poskytovatelům služeb podmínky**, které splňují zásadu nepřípustnosti diskriminace, nezbytnosti a přiměřenosti. S ohledem na zásadu **nepřípustnosti diskriminace** nesmí být požadavky přímo nebo nepřímo diskriminační na základě státní příslušnosti nebo státu usazení. Vzhledem k zásadě **nezbytnosti** musejí být požadavky opodstatněny důvody veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti, ochrany veřejného zdraví nebo ochrany životního prostředí. Podle zásady **přiměřenosti** musejí být požadavky vhodné pro dosažení sledovaného cíle a nesmějí překračovat rámec toho, co je pro dosažení cíle nezbytné⁹³. Členskému státu rovněž nelze bránit v uplatňování jeho podmínek zaměstnávání, včetně podmínek stanovených v kolektivních smlouvách. Tyto podmínky musí být v souladu s právem Unie⁹⁴.

⁹¹ DASHWOOD, A., M. DOUGAN, B. RODGER, E. SPAVENTA a D. WYATT, ref. 45. s. 601-602.

⁹² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu, ref. 16. čl.

⁹³ Tamtéž.

⁹⁴ Tamtéž.

S ohledem na obecnou zásadu, týkající se jazykových znalostí, musí požadavky na znalost daného jazyka **odpovídat povaze činnosti**. Kromě judikátů, které popisují konkrétní situace, bohužel neexistuje jiná upřesňující právní úprava⁹⁵.

3.2 Ohlašovací povinnost

Členské státy mohou požadovat, aby v případě, že se poskytovatel služeb poprvé rozhodne poskytovat službu přeshraničně, předem uvědomil příslušný orgán v členském státě výkonu služby písemným ohlášením, které zahrne rovněž údaje o pojistném krytí nebo jiných prostředcích osobní či kolektivní ochrany s ohledem na odpovědnost při výkonu povolání. Toto ohlášení má obvykle platnost jednoho roku⁹⁶.

Pro první poskytnutí služby mohou členské státy požadovat, aby k ohlášení byly připojeny tyto doklady⁹⁷:

- doklad o státní příslušnosti poskytovatele služeb,
- osvědčení potvrzující, že držitel je v souladu se zákonem usazen v členském státě za účelem výkonu dotyčných činností a že mu výkon těchto činností není v okamžiku vydání osvědčení zakázán,
- doklad o odborné kvalifikaci, důkaz o tom, že poskytovatel služeb vykonával dotyčnou činnost po dobu nejméně dvou let v předcházejících deseti letech,
- pro povolání související s bezpečností, kde členský stát vyžaduje od svých vlastních státních příslušníků doklad o tom, že nebyli odsouzeni za spáchání trestného činu.

Jestli daná služba spadá v daném členském státě pod ohlašovací povinnost, případně jaké dokumenty z výše uvedeného seznamu bude nutné připojit do přílohy, záleží případ od případu. Členské státy zde nejsou nijak omezeny. Po rozhodnutí poskytovat přeshraničně služby v daném státě je nutné kontaktovat kancelář Jednotného kontaktního místa, ve kterém personál zajistí odpověď.

V případě vysílání pracovníků existuje ve většině členských zemí tzv. notifikační povinnost jednotlivých zaměstnanců. Vysílající podnik je povinen nahlásit své vyslané zaměstnance

⁹⁵ STEHLÍK, V., O. HAMULÁK a M. PETR, ref. 1. s. 35.

⁹⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 6. července 2005 o uznávání odborných kvalifikací. In Úřední věstník Evropské unie.2005. čl.7. Dostupný také z: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2005:255:0022:0142:cs: PDF>.

⁹⁷ Tamtéž.

nejpozději před samotným vysláním. Doklad o notifikaci musí mít zaměstnanec v zemi výkonu služby vždy u sebe. Procedura notifikace zaměstnanců se liší země od země, vždy je třeba kontaktovat kancelář Jednotného kontaktního místa za účelem podání informací⁹⁸.

3.3 Pojistné krytí a profesní asociace

Ve většině členských států mají vykonavatelé odborných činností povinnost členství, povolení či registrace v profesní organizaci. Členské státy mohou pro snadnější uplatňování těchto předpisů pro osoby přeshraničně poskytující služby stanovit automatickou dočasnou registraci nebo formální členství v takové profesní organizaci. Způsob dočasné registrace či formálního členství nesmí zpozdit či zkomplikovat přeshraniční poskytování služeb v daném státě. Poskytovatel služby obvykle na danou profesní organizaci zasílá kopii ohlášení s přílohami. S koordinací by opět měl pomoci personál místního Jednotného kontaktního místa⁹⁹.

Většina členských států vyžaduje po hospodářských subjektech poskytující služby, při kterých vzniká pro příjemce nebo třetí osobu zdravotní, bezpečnostní nebo finanční riziko, uzavření pojištění profesní odpovědnosti. Pojištění profesní odpovědnosti může být nahrazeno i jinou formou záruky, která je srovnatelná. Pojištění profesní odpovědnosti musí mít přeshraniční rozsah. Členské státy by jinak neměly stanovovat například minimální výši pojistné částky nebo omezení pro vyloučení z pojistného krytí¹⁰⁰.

3.4 Kvalifikační požadavky

Za pomoci směrnice 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací můžeme rozlišit činnosti:

- regulované,
- neregulované.

Regulovanou činností se rozumí odborná činnost, u níž je přístup k ní nebo její výkon nebo jeden ze způsobů jejího výkonu v členském státě vyhrazen přímo nebo nepřímo na základě právních a správních předpisů držitelům určité odborné kvalifikace¹⁰¹.

⁹⁸ RYŠAVÁ, Jitka, ref. 76. s. 14.

⁹⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 6. července 2005 o uznávání odborných kvalifikací, ref. 96. čl. 6.

¹⁰⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu, ref. 55. čl. 98-99.

¹⁰¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 6. července 2005 o uznávání odborných kvalifikací, ref. 96. čl. 14.

Členské státy měly povinnost k datu 28. prosince 2009 vymezit veškeré regulované činnosti na svých územích. Nutno podotknout, že toto rozdělení služeb neodpovídá vnitrostátní klasifikaci živností, tak jak ji známe z českého prostředí¹⁰².

Jako činnost neregulovanou můžeme na území daného státu považovat každou činnost, kterou daný stát nedefinoval jako regulovanou. U činností neregulovaných, v případě že subjekt danou činnost vykonával na území svého státu po dobu nejméně dvou předešlých let, nesmí členský stát, ve kterém je služba přeshraničně vykonávána, vyžadovat jakékoliv požadavky na kvalifikaci.

U činností regulovaných je otázka uznávání kvalifikací složitější. Obecná a nezpochybnitelná zásada však určuje, že členský stát, ve kterém subjekt přeshraničně poskytuje služby, musí vzít v potaz znalosti a kvalifikaci získané v jiném členském státě. Úřady členského státu v takové situaci provádí komparaci specializovaných znalostí a schopností osvědčených dokladem o dosažení kvalifikace ve vztahu k znalostem a kvalifikaci požadovaných národní úpravou. Dokladem o dosažení kvalifikace se rozumí diplomy, osvědčení nebo jiné doklady vydané příslušným orgánem v členském státě určeným v souladu s jeho právními a správními předpisy, který prokazuje, že jeho držitel úspěšně dokončil odbornou přípravu získanou převážně ve členských státech Unie. Jestliže znalosti a kvalifikace odpovídají požadavkům vnitrostátního práva, může dotyčná osoba regulovanou službu v daném státě vykonávat¹⁰³.

V případě, že znalosti a kvalifikace odpovídají vnitrostátním požadavkům pouze částečně, musí pro získání povolení výkonu regulované služby dotyčná osoba prokázat, že chybějícími znalostmi a kvalifikací skutečně disponuje. Úřady členského státu v této situaci umožní dotyčné osobě složit tzv. zkoušku způsobilosti, která se omezuje výhradně na odborné znalosti žadatele. Zkouška způsobilosti musí vzít v úvahu skutečnost, že žadatel je kvalifikovaný odborník. Úřady členského státu taktéž připraví žadateli seznam oblastí, ze kterých bude zkoušen. Obsah zkoušky se musí týkat pouze chybějících znalostí, tedy pomyslného rozdílu mezi vnitrostátními požadavky a znalostmi prokázanými dokladem o dosažení kvalifikace¹⁰⁴.

¹⁰² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu, ref. 55. čl. 39.

¹⁰³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 6. července 2005 o uznávání odborných kvalifikací, ref. 96. čl. 3.

¹⁰⁴ Tamtéž.

Další možností prokázání kvalifikace je tzv. adaptační období, čímž je myšlen výkon regulovaného povolání v hostitelském členském státě pod dohledem odpovědné osoby kvalifikované pro toto povolání. Adaptační období může být doplněno další odbornou přípravou¹⁰⁵.

3.5 Sociální a zdravotní pojištění

Systémy sociálního a zdravotního pojištění jsou čistě v kompetencích členských států Evropské unie. Vzhledem k jejich vzájemné odlišnosti představovaly značnou komplikaci pro volný pohyb osob a služeb. Na základě směrnic uvedených v kapitole 3.1.1 věnované právním zdrojům můžeme vymežit základní koordinační předpisy¹⁰⁶:

- zaměstnanec v jednom okamžiku podléhá právním předpisům jediného členského státu,
- rovné zacházení a zákaz diskriminace,
- sčítání doby pojištění,
- zachování nabytých práv – výplata dávek do ciziny.

Pravidla pro vysílání pracovníků

Podle obecného pravidla podléhá dotyčná osoba právním předpisům členského státu, ve kterém vykonává ekonomickou činnost. Pro osoby poskytující služby přeshraničně však funguje výjimka. Za určitých podmínek se taková osoba řídí pravidly své domovské země – tedy země, kde má své sídlo nebo zaměstnavatele. Tato výjimka platí jak pro jednotlivce fyzické a právnické osoby, tak pro vyslané zaměstnance. Při splnění podmínek vydá Česká správa sociálního zabezpečení dotyčné osobě (zaměstnanci či podnikateli) **formulář A1**, který potvrzuje příslušnost k právním předpisům daného státu. Existují dva druhy formulářů A1 – pro vyslání a pro souběh činností¹⁰⁷.

Formulář A1 pro vyslání se týká jak vyslaných zaměstnanců, tak osob samostatně výdělečně činných (dále OSVČ). Daný zaměstnanec musí být zaměstnán pouze u zaměstnavatele z vysílající země a daná OSVČ musí mít své bydliště ve vysílající zemi. Formulář se vydává za následujících podmínek¹⁰⁸:

¹⁰⁵ Tamtéž.

¹⁰⁶ RYŠAVÁ, Jitka, ref. 76. s. 9.

¹⁰⁷ Tamtéž.

¹⁰⁸ Tamtéž, s. 10.

- zaměstnanec odvádí sociální pojištění ve vysílajícím státě minimálně 1 měsíc před vysláním (nebo jej za něj hradí stát),
- OSVČ přispívá do sociálního systému vysílající země minimálně 2 měsíce z podnikání v podobném oboru, v jakém chce přeshraničně poskytovat služby,
- u zaměstnance existuje přímý vztah zaměstnavatel-zaměstnanec.

Platnost formuláře A1 pro vyslání je 2 roky a automaticky se neprodlužuje. Při delších vysláních lze požádat o výjimku v maximálním trvání 5 let. Vysílající firma nesmí v rámci jedné zakázky po skončení platnosti formuláře A1 daného zaměstnance nahradit zaměstnancem druhým s „čerstvým“ formulářem A1. Takto by firma vysílající zaměstnance mohla obejít kritérium dočasnosti. Správní lhůta pro vydání potvrzení je 30 dnů¹⁰⁹.

Formulář A1 pro souběh činností se týká vyslaných zaměstnanců, kteří udržují zaměstnanecký poměr s více zaměstnavateli z různých členských zemí, a také OSVČ, které působí souběžně v několika členských zemích. Formulář vydává stát, ve kterém zaměstnanec či OSVČ vykonává podstatnou část své činnosti (tj. minimálně 25% pracovní doby či odměny). Potvrzení se vydává maximálně na dva roky a je možné jej prodloužit. Správní lhůta na vydání potvrzení je 60 dnů¹¹⁰.

Vyslaný zaměstnanec či OSVČ poskytující služby v jiném členském státě u sebe musí mít potvrzený formulář A1 a také Evropský průkaz zdravotního pojištění. V České republice obdrží tento průkaz klienti všech zdravotních pojišťoven automaticky. Na základě průkazu mají jeho držitelé nárok na nutné a nezbytné ošetření za stejných podmínek jako mají občané dané členské země¹¹¹.

3.6 Daně z příjmu

Stejně jako sociální, tak i daňové systémy se v jednotlivých členských státech liší. Při přeshraničním poskytování služeb je klíčové zjistit, zda vznikne daně osobě či zaměstnanci ve státě výkonu služby daňová povinnost, případně kterých daní se týká. Mezi klíčové prameny patří mezistátní smlouvy o zamezení dvojího zdanění. Na základě těchto smluv jsou následně konstruovány zákony v jednotlivých zemích, smluvních stranách¹¹².

¹⁰⁹ Tamtéž.

¹¹⁰ Tamtéž.

¹¹¹ Tamtéž, s. 11.

¹¹² ŠIROKÝ, Jan. *Daně v Evropské unii*. 6. vyd. Praha: Linde, 2013. s. 116-117. ISBN 978-80-7201-925-0.

Problematicke **daně z příjmu vyslaných zaměstnanců** je obvykle věnován jeden článek mezistátní smlouvy o zamezení dvojího zdanění. Obecně se dá říci, že zaměstnanec má daňovou povinnost pouze v zemi, kde má daňový domicil a to za následující situace¹¹³:

- doba vyslání je kratší než 183 dnů z roku či z dvanácti po sobě jdoucích měsíců,
- náklady nejdou k tíži stálé provozovny,
- skutečný zaměstnavatel sídlí v domovské zemi.

Pokud byt' jedna z podmínek není splněna, daň se platí i v zemi výkonu služby. V každé smlouvě o zamezení dvojího zdanění jsou popsány mechanismy vyloučení dvojího zdanění.

V případě přeshraničního poskytování služeb **osobami samostatně výdělečně činnými** je nejdůležitější determinovat tzv. stálou provozovnu. Pojem stálá provozovna v kontextu smlouvy o zamezení dvojího zdanění znamená povinnost registrovat se a odvádět daň z příjmu v zemi výkonu služby. Pokud stálá provozovna v zemi výkonu služby vznikne, odvádějí se v daném místě daně podle mechanismu uvedeným ve smlouvě¹¹⁴.

Příklady stálých provozoven jsou následující¹¹⁵:

- místo vedení podniku, pobočka, kancelář, továrna, dílna, důl, naleziště ropy a plynu, lom či jakékoliv jiné místo, kde se nacházejí přírodní zdroje,
- staveniště nebo stavební, montážní nebo instalační projekt nebo dozor s tím spojený, a to pouze v případě, kdy se překročí kritérium dočasnosti, to se posuzuje individuálně u každé zakázky,
- službová stálá provozovna – zřizuje se při takovém poskytování služeb, které nesplňují kritérium dočasnosti a nepravidelnosti,
- další druhy stálé provozovny – například pokud nezávislý zástupce (makléř, najatý obchodník) jedná v dané zemi na účet podniku a má oprávnění uzavírat jménem podniku smlouvu, má se za to, že firma má v daném státě stálou provozovnu.

Povinnost zřídit v zemi stálou provozovnu nevzniká například při provozu skladu v dané zemi nebo místa podnikání, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování

¹¹³ RYŠAVÁ, Jitka, ref. 76. s. 12.

¹¹⁴ Tamtéž, s. 12.

¹¹⁵ Tamtéž.

informací pro podnik apod. Pokud stálá provozovna v dané zemi vznikne, vzniká od samého počátku poskytování služeb v dané zemi¹¹⁶.

3.7 Daň z přidané hodnoty

U přeshraničního poskytování služeb je klíčové determinovat místo plnění DPH. Z pohledu plnění DPH můžeme rozdělit poskytování služeb do základního a specifického režimu.¹¹⁷

3.7.1 Základní režim

V základním režimu závisí plnění DPH na skutečnosti, kdo komu službu přeshraničně poskytuje. V případě **B2B** (business-to-business) je služba poskytována osobě povinné k dani. Místem plnění je stát, kde má příjemce služby sídlo nebo místo podnikání. Poskytovatel služby v tomto případě účtuje službu příjemci bez DPH, musí mu však předat své daňové identifikační číslo k DPH (*VAT ID*). Příjemce služby má povinnost zaúčtovat si DPH na vstupu podle vnitrostátních pravidel. Pro tento postup se užívá označení „reverse charge“¹¹⁸. Problém nastává v situaci, kdy službu přeshraničně poskytuje neplátce DPH plátcí DPH na druhé straně hranice a naopak. Pro tyto účely může být neplátce DPH v České republice „*VAT ID*“ přiděleno. S přiděleným „*VAT ID*“ pak může neplátce DPH odvádět příslušnou DPH z dané služby v ČR¹¹⁹. V případě **B2C** (business-to-consumers) je služba poskytována osobě nepovinné k dani. Místem plnění je stát, kde má poskytovatel služby sídlo nebo místo podnikání. Poskytovatel služby v tomto případě účtuje službu příjemci s DPH¹²⁰.

¹¹⁶ Tamtéž.

¹¹⁷ ŠIROKÝ, Jan, ref. 112. s. 148-149.

¹¹⁸ Tamtéž.

¹¹⁹ RYŠAVÁ, Jitka, ref. 76. s. 21.

¹²⁰ ŠIROKÝ, Jan, ref. 112. s. 148-149.

3.7.2 Specifický režim

Vedle základního pravidla pro stanovení místa plnění u DPH existuje řada zvláštních pravidel u následujících služeb¹²¹:

- služby vztahující se k nemovitostem (stavebnictví, projektová činnost, lesnické práce, hlídání objektů, ubytovací služby a řada dalších) – místo plnění je ve státě, kde se nemovitost nachází,
- stravovací služby – místo plnění je tam, tam kde služba byla poskytnuta,
- krátkodobý pronájem dopravního prostředku (do 30 dnů, u lodí do 90 dnů) – místo plnění je tam, kde je dopravní prostředek předán zákazníkovi,
- dlouhodobý pronájem dopravního prostředku osobě nepovinné k dani – místo plnění je obvykle tam, kde má zákazník bydliště,
- některé další služby.

Z důvodu velkého množství výjimek je vhodné ověřit si místo plnění DPH u dané konkrétní služby předem u příslušného správce daně.

¹²¹ RYŠAVÁ, Jitka, ref. 76. s. 14.

4 Přeshraniční poskytování služeb na příkladu vybraných členských zemí Evropské unie

Čtvrtá kapitola diplomové práce má aplikační charakter, jejím cílem je ověřit hypotézy stanovené v úvodní části. Proces ověřování hypotéz proběhne zejména za pomoci aplikace teoretických poznatků o přeshraničním poskytování všeobecných služeb do konkrétních situací, ve kterých budou čeští podnikatelé simulovat přeshraniční poskytování služeb do sousedních států České republiky – Slovenska, Polska, Rakouska a Spolkové republiky Německo (SRN). Tyto státy nejenže díky své sousední poloze bývají častým cílem podnikatelských aktivit našich občanů, ale taktéž rovnoměrně reprezentují takzvané „staré“ členské státy a státy nově přistoupilé.

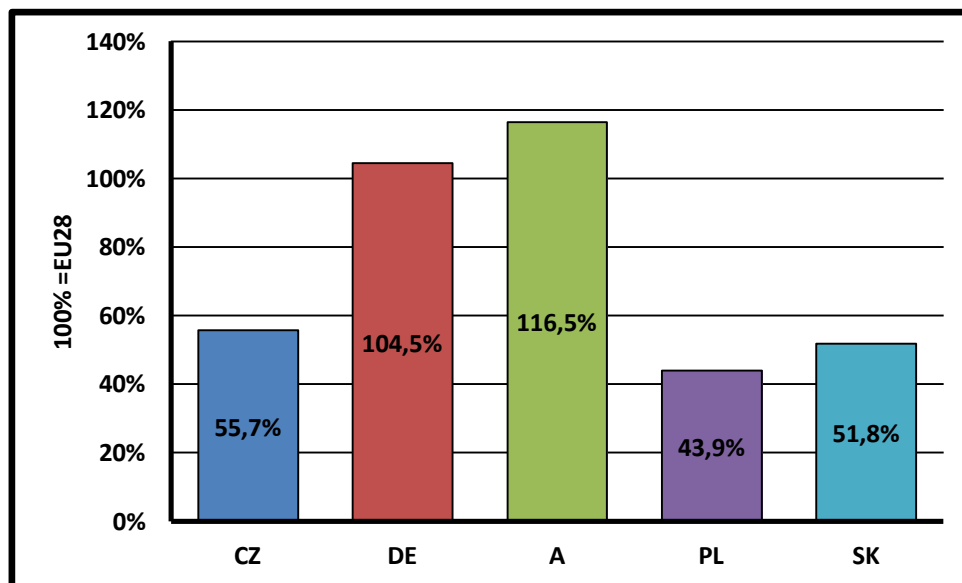
V rámci čtvrté kapitoly jsou využity metody měření, dotazování a komparace. Vstupní data jsou získána výhradně ze statistik Evropského statistického úřadu (Eurostat) a za pomoci přímého dotazování úředníků na pracovištích Jednotných kontaktních míst.

4.1 Komparace průměrných cen služeb

Pro pochopení významu této komparace je nutné se na danou tematiku podívat očima potenciálního podnikatele, který přemýšlí nad tím, zda využít výhod vnitřního trhu a zkusit začít poskytovat své služby přeshraničně do sousedních států České republiky. Jedním ze zásadních aspektů, nad kterým bude s největší pravděpodobností uvažovat, je jeho cenová konkurenceschopnost na trhu v sousedním členském státě.

K porovnání cenových hladin služeb napříč všemi porovnávanými státy jsou využita data Eurostatu. Primárně se jedná o ukazatel „*Price level indices*“, s pomocí kterého porovnáme průměrné ceny služeb jako celku (*Total services-P02*), za daný rok ve vybraných ekonomikách. Průměrné ceny jsou vyjádřeny v procentech a jsou vztaženy k cenovému průměru služeb v celé Evropské unii, který je vyjádřen hodnotou 100%.

Graf č. 4.1: Průměrné ceny služeb ve vybraných členských státech Evropské unie v roce 2013

Zdroj: EUROSTAT [online], 2015; vlastní úprava

Na základě grafu číslo 4.1 je možné spolehlivě porovnat cenovou hladinu služeb v České republice s cenovými hladinami služeb v sousedních státech. Z grafu je patrné, že v roce 2013 přesahovaly ceny služeb průměr všech zemí Evropské unie v SRN a v Rakousku. V České republice, Polsku a na Slovensku byly ve stejném roce ceny služeb hluboko pod průměrem zemí Evropské unie. Tato skutečnost vypovídá o významném rozdílu v cenách služeb mezi Německem a Rakouskem na jedné straně a Českou republikou, Polskem a Slovenskem na straně druhé.

Výše uvedené tvrzení je možné potvrdit srovnáním detailních průměrných cen různých položek napříč porovnávanými zeměmi. Pro toto srovnání jsou opět využita data Eurostatu, konkrétně statistika s názvem „*Detailed average prices*“. Nejaktuálnější cenové srovnání bylo vyhodnoceno opět pro rok 2013. Bohužel ne všechny členské země jsou v tomto srovnání zastoupeny. Co se týká porovnávaných členských států, chybí údaje za Rakousko. Srovnání průměrných cen harmonizovaných položek je provedeno pouze za následující členské státy: Česká republika, Slovensko, Polsko a SRN.

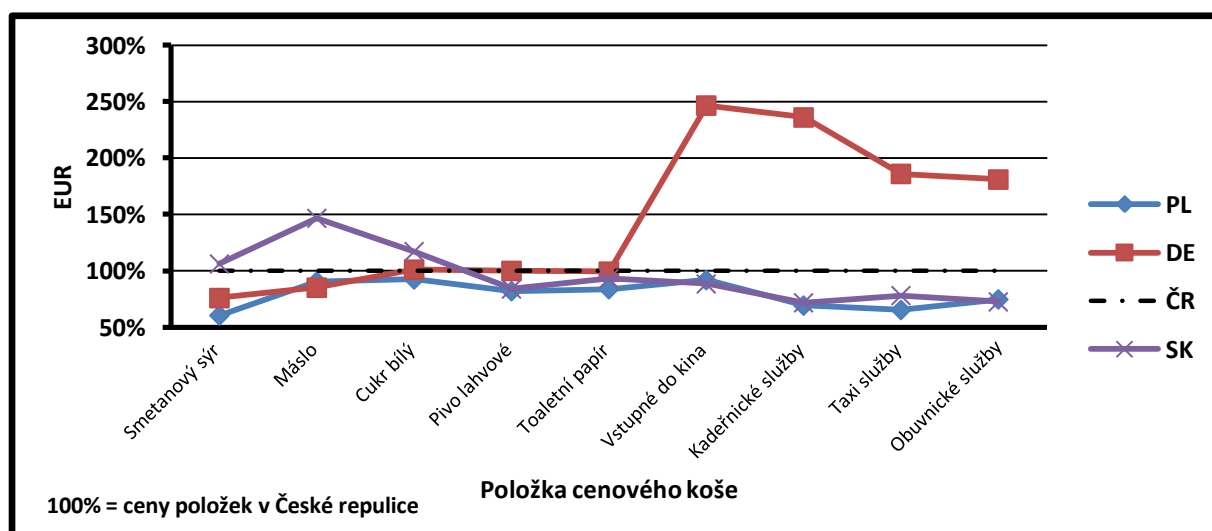
Tabulka č. 4.1: Průměrné ceny vybraných harmonizovaných položek ve vybraných členských státech Evropské unie v roce 2013 (v EUR)

	Smetanový sýr	Máslo	Cukr bílý	Pivo lahvévé	Toaletní papír	Vstupenka do kina	Kadeřnické služby	Taxi	Obuvník
ČR	1,62	1,48	0,93	1,56	3,09	4,42	14,19	5,86	4,95
PL	0,98	1,34	0,86	1,28	2,59	4,06	9,83	3,83	3,70
DE	1,23	1,26	0,94	1,56	3,07	10,90	33,50	10,90	8,96
SK	1,72	2,17	1,09	1,31	2,88	3,91	10,18	4,58	3,59

Zdroj: EUROSTAT [online], 2015; vlastní úprava

V tabulce číslo 4.1 jsou podrobně uvedeny průměrné ceny vybraných harmonizovaných položek v porovnávaných státech za rok 2013. Dané ceny jsou vyjádřeny v Eurech. Při pohledu na harmonizované položky je možné si povšimnout, že položky v levé části tabulky představují spotřební zboží. Pravá část tabulky je věnována službám. Při pohledu na ceny u jednotlivých položek je možné si zaznamenat relativně malý rozptyl průměrných cen spotřebního zboží v daných státech, zatímco rozptyl průměrných cen služeb je větší. Při ještě důkladnějším pohledu na tabulku je zřejmé, že největší „cenový odskok“ v oblasti služeb nalezneme u SRN.

Graf č. 4.2: Průměrné ceny vybraných harmonizovaných položek ve vybraných členských státech Evropské unie za rok 2013 (v EUR)

Zdroj: EUROSTAT [online], 2015; vlastní úprava

Data z výše uvedené tabulky číslo 4.1 jsou transponovány do grafu 4.2, ve kterém linie 100% tentokrát vyjadřuje průměrnou cenu dané položky za rok 2013 v České republice. V grafu je

opět patrný velký rozdíl u cen služeb nabízených v SRN ve vztahu k průměrným cenám služeb v České republice, Polsku a na Slovensku. Například průměrná cena vstupného do kina či kadeřnických služeb v SRN byla v roce 2013 až o 150 % vyšší než průměrné ceny daných položek v České republice. Naopak ve zbylých sousedních státech, Polsku a na Slovensku, byly v roce 2013 průměrné ceny vybraných služeb nepatrně nižší.

Vraťme se k jedné z hypotéz této diplomové práce. Její znění je následující:

Ceny služeb ve Spolkové republice Německo a v Rakousku jsou výrazně vyšší než ceny služeb v České republice, Polsku a na Slovensku.

Hypotéza může být na základě výše zmíněných nálezů bezpochyby potvrzena. Platnost této hypotézy může českému podnikateli odpovědět na otázku jeho cenové konkurenceschopnosti. V Rakousku a SRN má český podnikatel *ceteris paribus* v podmínkách přeshraničního poskytování služeb značnou cenovou konkurenční výhodu.

4.2 Simulace přeshraničního poskytování služeb

Kapitola 4.2 je věnována simulaci přeshraničního poskytování služeb. Autor diplomové práce se pro účely této kapitoly dostává do role českého podnikatele, který má možnost získat v sousední zemi zakázku. Aby takovou zakázku mohl přeshraničně realizovat, musí splnit podmínky, které jsou teoreticky rozpracovány ve třetí kapitole diplomové práce, právě tyto podmínky tvoří kritéria následujícího textu. Hlavní osa kapitoly číslo 4.2 je však tvořena třemi fiktivními podnikateli, kteří chtějí realizovat určitou zakázku ve všech sousedních státech České republiky – v SRN, Rakousku, Polsku a na Slovensku.

Zdroje a informace k této simulaci přeshraničního poskytování služeb pocházejí především z komunikace autora se zaměstnanci pracovišť Jednotných kontaktních míst ve výše zmíněných členských státech. Část takto získaných informací byla autorem ověřována za pomoci příručky *Jak správně přeshraničně poskytovat služby a vysílat pracovníky* nebo přímou komunikací s autorkou této publikace RNDr. Jitkou Ryšavou. I přes maximální snahu autora diplomové práce není možné, s ohledem na náročný proces získávání informací a časté změny úprav pravidel v jednotlivých členských státech, zaručit právní závaznost níže uvedených informací.

4.2.1 Hospodyně

Občan České republiky si při svém zaměstnání oficiálně přivydělává jako OSVČ úklidem v domácnostech. V České republice se jedná o činnost neregulovanou. Dotyčná osoba podniká sama bez zaměstnanců na základě volné živnosti (*Poskytování služeb pro rodinu a domácnost*). Nemá sjednáno žádné pojištění profesní odpovědnosti a není asociována v žádné organizaci. Podnikatelka není plátcem DPH.

Hospodyně má možnost získat v sousedním státě zakázku charakterizovanou jako kompletní úklid rodinného domu. Délka zakázky je jeden den. Zadavatelem je fyzická osoba – neplátce DPH.

Spolková republika Německo

Úklidové práce nejsou v SRN definovány jako činnost regulovaná. V tomto případě odpadá notifikační povinnost podnikatele a veškeré kvalifikační požadavky. Jazykové znalosti by měly být na úrovni umožňující komunikaci s klientem. Dotyčná osoba podniká sama, ohlašování vyslaných zaměstnanců se neřeší. U této profese není v SRN vyžadována povinnost mít uzavřené pojištění profesní odpovědnosti a být profesně asociován. Osoba si je povinna před realizací zakázky v zahraničí požádat na příslušné OSSZ o potvrzení formuláře A1, správní lhůta na toto potvrzení je 30 dnů. Toto potvrzení je vydáno vždy, pokud osoba odvádí v rámci své podnikatelské činnosti v ČR platby sociálního pojištění déle než dva měsíce. Předpokládá se, že dotyčná osoba je tak, jako každý občan České republiky držitelem Evropského průkazu zdravotního pojištění. Vzhledem k délce výkonu zakázky (1 den) budou veškeré daně z příjmu hrazeny v České republice. Problematika DPH nemusí být řešena. Jak poskytovatel, tak zadavatel služby nejsou plátcí DPH – daň z přidané hodnoty jednoduše nebude fakturována. Při samotném výkonu zakázky je nutné mít u sebe průkaz totožnosti, Evropskou kartu zdravotního pojištění, formulář A1, smlouvu o dílo a živnostenský list přeložený do němčiny.

Rakousko

Úklidové práce nebytových prostor nejsou v Rakousku definovány jako činnost regulovaná. Pozor, pokud by se jednalo o úklid obchodních prostor, jedná se o činnost regulovanou. V případě námi definované zakázky odpadá notifikační povinnost podnikatele a veškeré kvalifikační požadavky. Jazykové znalosti by měly být na úrovni umožňující komunikaci s klientem. Dotyčná osoba podniká sama, ohlašování vyslaných zaměstnanců se neřeší. U této

profese není v Rakousku vyžadována povinnost mít uzavřené pojištění profesní odpovědnosti a být profesně asociován. Osoba si je povinna před realizací zakázky v zahraničí zažádat na příslušné OSSZ o potvrzení formuláře A1, správní lhůta na toto potvrzení je 30 dnů. Toto potvrzení je vydáno vždy, pokud osoba odvádí v rámci své podnikatelské činnosti v ČR platby sociálního pojištění déle než dva měsíce. Předpokládá se, že dotyčná osoba je tak, jako každý občan České republiky držitelem Evropského průkazu zdravotního pojištění. Vzhledem k délce výkonu zakázky (1 den) budou veškeré daně z příjmu hrazeny v České republice. Problematika DPH nemusí být řešena, jak poskytovatel služby, tak zadavatel nejsou plátcí DPH – daň z přidané hodnoty jednoduše nebude fakturována. Při samotném výkonu zakázky je nutné mít u sebe průkaz totožnosti, Evropskou kartu zdravotního pojištění, formulář A1, smlouvu o dílo a živnostenský list přeložený do němčiny. Pozor rakouské úřady vyžadují úřední překlad živnostenského listu.

Polsko

Úklidové práce nejsou v Polsku definovány jako činnost regulovaná. V tomto případě odpadá notifikační povinnost podnikatele a veškeré kvalifikační požadavky. Jazykové znalosti by měly být na úrovni umožňující komunikaci s klientem. Dotyčná osoba podniká sama, ohlašování vyslaných zaměstnanců se neřeší. U této profese není v Polsku vyžadována povinnost mít uzavřené pojištění profesní odpovědnosti a být profesně asociován. Osoba si je povinna před realizací zakázky v zahraničí zažádat na příslušné OSSZ o potvrzení formuláře A1, správní lhůta na toto potvrzení je 30 dnů. Toto potvrzení je vydáno vždy, pokud osoba odvádí v rámci své podnikatelské činnosti v ČR platby sociálního pojištění déle než dva měsíce. Předpokládá se, že dotyčná osoba je tak, jako každý občan České republiky držitelem Evropského průkazu zdravotního pojištění. Vzhledem k délce výkonu zakázky (1 den) budou veškeré daně z příjmu hrazeny v České republice. Problematika DPH nemusí být řešena. Jak poskytovatel, tak zadavatel služby nejsou plátcí DPH – daň z přidané hodnoty jednoduše nebude fakturována. Při samotném výkonu zakázky je nutné mít u sebe průkaz totožnosti, Evropskou kartu zdravotního pojištění, formulář A1, smlouvu o dílo a živnostenský list přeložený do polštiny.

Slovensko

Úklidové práce nejsou na Slovensku definovány jako činnost regulovaná. V tomto případě odpadá notifikační povinnost podnikatele a veškeré kvalifikační požadavky. Dotyčná osoba podniká sama, ohlašování vyslaných zaměstnanců se neřeší. U této profese není na Slovensku

vyžadována povinnost mít uzavřené pojištění profesní odpovědnosti a být profesně asociován. Osoba si je povinna před realizací zakázky v zahraničí zažádat na příslušné OSSZ o potvrzení formuláře A1, správní lhůta na toto potvrzení je 30 dnů. Toto potvrzení je vydáno vždy, pokud osoba odvádí v rámci své podnikatelské činnosti v ČR platby sociálního pojištění déle než dva měsíce. Předpokládá se, že dotyčná osoba je tak jako každý občan České republiky držitelem Evropského průkazu zdravotního pojištění. Vzhledem k délce výkonu zakázky (1 den) budou veškeré daně z příjmu hrazeny v České republice. Pozor, v případě přeshraničního poskytování služeb na Slovensko se musí každý podnikatel zaregistrovat na daňovém úřadě v Bratislavě (*Daňový úrad Bratislava I*). Jak poskytovatel, tak zadavatel služby nejsou plátcí DPH – daň z přidané hodnoty jednoduše nebude fakturována. Při samotném výkonu zakázky je nutné mít u sebe průkaz totožnosti, Evropskou kartu zdravotního pojištění, formulář A1, smlouvu o dílo a živnostenský list.

Hodnocení

Autor diplomové práce hodnotí přeshraniční poskytnutí této kvalifikačně nenáročné služby jako nekomplikované, a to ve všech sousedních státech. Tím, že dotyčná osoba není povinna ohlašovat výkon své služby na místních úřadech, se výrazně redukuje riziko jakýchkoliv kontrol ze strany úřadu dané země při realizaci služby. S odkazem na nepoměrně vyšší ceny služeb v Rakousku a SRN (viz. kapitola 4.1) se představa poskytování takovéto služby v rakouském a německém pohraničí může pro české živnostníky jevit jako lákavá.

4.2.2 Kadeřnice

Občan České republiky poskytuje jako OSVČ kadeřnické služby. Své služby poskytuje jak ve svém kadeřnickém saloně, tak přímo u klientů doma či na různých společenských akcích. Jedná se o hlavní činnosti občana. V České republice se jedná o činnost regulovanou. Dotyčná osoba podniká sama bez zaměstnanců na základě živnosti řemeslné (Holičství, kadeřnictví). Podnikatelka nemá sjednáno žádné pojištění profesní odpovědnosti a není asociována v žádné organizaci. Podnikatelka není plátcem DPH.

Kadeřnice má možnost získat v sousedním státě zakázku charakterizovanou jako poskytování kadeřnických služeb v rámci místní módní přehlídky. Délka zakázky je jeden den. Zadavatelem je místní právnická osoba – plátcem DPH.

Spolková republika Německo

Kadeřnické služby jsou v SRN definovány jako činnost regulovaná (*Friseur*). Před prvním poskytnutím služby je nutné splnit ohlašovací povinnost kvalifikace podnikatele (má roční platnost). Výkon služby se ohlašuje na příslušné řemeslné komoře (*Handwerkskammer*). Řemeslné komory mají zastoupení v různých městech, co se týká česko-německého pohraničí, jsou to města Chemnitz, Drážďany, Mnichov, Pasov, Halle, Lipsko, Norinberk a Řezno. Na internetových stránkách řemeslných komor je k dispozici formulář, který je po vyplnění nutné doplnit kopií dokladu o kvalifikaci s překladem do němčiny, kopií českého živnostenského listu či výpisu z živnostenského rejstříku s překladem do němčiny, kopii pasu či občanského průkazu. Německé úřady nevyžadují úřední překlad. Formulář doplněný o přílohy je možné na patřičnou řemeslnou komoru zaslat elektronicky. V příloze číslo 1 je k náhledu formulář bavorské řemeslné komory. Existuje riziko, že německé úřady shledají zaslané kvalifikační dokumenty jako nedostačující a budou požadovat ověření kvalifikace. V tomto případě čeká pravděpodobně kadeřnici na příslušné řemeslné komoře test nebo bude výkon její služby podroben dohledu. Aby osoba mohla úspěšně vykonat veškeré administrativní úkony je v tomto případě nutné ovládat německý jazyk slovem i písmem. Podmínku být profesně asociován nahrazuje ohlášení podnikatele. Pojištění profesní odpovědnosti není vyžadováno. Osoba si je povinna před realizací zakázky v zahraničí zažádat na příslušné OSSZ o potvrzení formuláře A1, správní lhůta na toto potvrzení je 30 dnů. Toto potvrzení je vydáno vždy, pokud osoba odvádí v rámci své podnikatelské činnosti v ČR platby sociálního pojištění déle než dva měsíce. Předpokládá se, že dotyčná osoba je tak, jako každý občan České republiky držitelem Evropského průkazu zdravotního pojištění. Vzhledem k délce výkonu zakázky (1 den) budou veškeré daně z příjmu hrazeny v České republice. Protože se jedná o typ B2B služby (zákazník je firma), bude DPH účtovat na vstupu i výstupu pouze příjemce služby. Poskytovatel je mu však povinen předat své daňové identifikační číslo pro účely DPH (*VAT ID*), jehož držitelem však námi vybraný podnikatel není. Pro tyto případy se podle českého zákona o DPH podnikatel může stát identifikovanou osobou, aniž by se z něho stal plátce DPH. Kadeřnice si tedy musí na nejbližším finančním úřadu zažádat o „*VAT ID*“. Při samotném výkonu zakázky je nutné mít u sebe průkaz totožnosti, Evropskou kartu zdravotního pojištění, formulář A1, smlouvu o dílo, živnostenský list přeložený do němčiny a také kopii ohlášení, kterou osoba zaslala na řemeslnou komoru.

Rakousko

Kadeřnické služby jsou v Rakousku definovány jako činnost regulovaná (*Friseur und Perückenmacher*). Před prvním poskytnutím služby je nutné splnit ohlašovací povinnost podnikatele (má roční platnost). Výkon služby se ohlašuje na rakouském ministerstvu hospodářství (*Bundesministerium für Wissenschaft, Forschung und Wirtschaft*). Na internetových stránkách ministerstva je ke stažení ohlašovací formulář, který je pro náhled zařazen v příloze číslo 2 této práce. Vyplněný formulář je nutné doplnit o kopii dokladu o kvalifikaci a kopii českého živnostenského listu či výpisu z živnostenského rejstříku. Pozor Rakousko vyžaduje úředně ověřenou kopii s úředním překladem. Rakouská strana také u OSVČ vyžaduje Osvědčení o odborné kvalifikaci a výkonu předmětné činnosti v ČR potvrzené Ministerstvem průmyslu a obchodu ČR, tento formulář je k nalezení na stránkách MPO. Potvrzení formuláře zabere maximálně 30 dnů a je zpoplatněno částkou 1000 Kč. I tento formulář je nutné podrobit úřednímu překladu do němčiny. Dále je nutné přiložit kopii pasu či občanského průkazu. Formulář doplněný o přílohy se odešle na adresu předtištěnou na formuláři. Existuje riziko, že rakouské úřady shledají zaslané kvalifikační dokumenty jako nedostačující a budou požadovat ověření kvalifikace. Toto riziko je na základě empirických zkušeností vyšší, než je tomu v případě Německa. Za této situace čeká pravděpodobně kadeřnici kvalifikační test nebo bude výkon její služby podroben dohledu. Pozor, úkon ověřování kvalifikace je v Rakousku zpoplatněn částkou 50 EUR. Aby mohla osoba úspěšně vykonat veškeré administrativní úkony je v tomto případě nutné ovládat německý jazyk slovem i písmem. Podmínku být profesně asociován nahrazuje ohlášení podnikatele. Pojištění profesní odpovědnosti není vyžadováno. Osoba si je povinna před realizací zakázky v zahraničí zažádat na příslušné OSSZ o potvrzení formuláře A1, správní lhůta na toto potvrzení je 30 dnů. Toto potvrzení je vydáno vždy, pokud osoba odvádí v rámci své podnikatelské činnosti v ČR platby sociálního pojištění déle než dva měsíce. Předpokládá se, že dotyčná osoba je tak, jako každý občan České republiky držitelem Evropského průkazu zdravotního pojištění. Vzhledem k délce výkonu zakázky (1 den) budou veškeré daně z příjmu hrazeny v České republice. Protože se jedná o typ B2B služby (zákazník je firma), bude DPH účtovat na vstupu i výstupu pouze příjemce služby. Poskytovatel je mu však povinen předat své daňové identifikační číslo pro účely DPH (*VAT ID*), jehož držitelem však námi vybraný podnikatel není. Pro tyto případy se podle českého zákona o DPH podnikatel může stát identifikovanou osobou, aniž by se z něho stal plátcem DPH. Kadeřnice si tedy musí na nejbližším finančním úřadě zažádat o „*VAT ID*“. Při samotném výkonu zakázky je nutné

mít u sebe průkaz totožnosti, Evropskou kartu zdravotního pojištění, formulář A1, smlouvu o dílo, živnostenský list přeložený do němčiny a také kopii ohlášení, které osoba zaslala na rakouské ministerstvo hospodářství.

Polsko

Kadeřnické služby jsou v Polsku definovány jako činnost neregulovaná (*Usługi fryzjerjske*). V tomto případě odpadá notifikační povinnost podnikatele a veškeré kvalifikační požadavky. Jazykové znalosti by měly být na úrovni umožňující komunikaci s klientem. U této profese není v Polsku vyžadována povinnost mít uzavřené pojištění profesní odpovědnosti a být profesně asociován. Osoba si je povinna před realizací zakázky v zahraničí zažádat na příslušné OSSZ o potvrzení formuláře A1, správní lhůta na toto potvrzení je 30 dnů. Toto potvrzení je vydáno vždy, pokud osoba odvádí v rámci své podnikatelské činnosti v ČR platby sociálního pojištění déle než dva měsíce. Předpokládá se, že dotyčná osoba je tak, jako každý občan České republiky držitelem Evropského průkazu zdravotního pojištění. Vzhledem k délce výkonu zakázky (1 den) budou veškeré daně z příjmu hrazeny v České republice. Protože se jedná o typ B2B služby (zákazník je firma), bude DPH účtovat na vstupu i výstupu pouze příjemce služby. Poskytovatel je mu však povinen předat své daňové identifikační číslo pro účely DPH (*VAT ID*), jehož držitelem však námi vybraný podnikatel není. Pro tyto případy se podle českého zákona o DPH podnikatel může stát identifikovanou osobou, aniž by se z něho stal plátce DPH. Kadeřnice si tedy musí na nejbližším finančním úřadě zažádat o „*VAT ID*“. Při samotném výkonu zakázky je nutné mít u sebe průkaz totožnosti, Evropskou kartu zdravotního pojištění, formulář A1, smlouvu o dílo a živnostenský list přeložený do polštiny.

Slovensko

Kadeřnické služby jsou na Slovensku definovány jako činnost regulovaná (*Pánske, dámske a detské kaderníctvo*). Před prvním poskytnutím služby je nutné splnit ohlašovací povinnost podnikatele, ta má v případě Slovenska neomezenou platnost. Výkon služby se ohlašuje na pracovišti Jednotného kontaktního místa. JKM fungují na Slovensku při živnostenských úřadech ve všech krajských městech. V praxi se zasílá ohlášení na pracoviště, pod které územně spadá místo, ve kterém kadeřnice plánuje své služby poprvé poskytovat. Na internetových stránkách slovenského ministerstva vnitra (*Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky*) je ke stažení ohlašovací formulář, který je k nahlédnutí v příloze číslo 3. Vyplněný formulář je nutné doplnit o kopii živnostenského listu či výpis z živnostenského rejstříku –

bez nutnosti úředního ověření. Dále je nutné přiložit úředně ověřenou kopii dokladu o odborné kvalifikaci, doklad o tom, že poskytování služeb není kadeřnici v domovské zemi zakázáno či omezeno a kopii pasu nebo občanského průkazu. Slovenská strana respektuje veškeré dokumenty v češtině. Dokumenty se mohou odevzdat osobně, zaslat poštou či je možnost využít elektronický formulář. Riziko, že slovenské úřady shledají zaslané české kvalifikační dokumenty jako nedostačující a budou požadovat ověření kvalifikace, je poměrně nízké. I zde však existuje možnost vystavení kvalifikačního testu nebo výkonu služby pod dohledem. Pojištění profesní odpovědnosti ani profesní asociace není vyžadována. Osoba si je povinná před realizací zakázky v zahraničí zažádat na příslušné OSSZ o potvrzení formuláře A1, správní lhůta na toto potvrzení je 30 dnů. Toto potvrzení je vydáno vždy, pokud osoba odvádí v rámci své podnikatelské činnosti v ČR platby sociálního pojištění déle než dva měsíce. Předpokládá se, že dotyčná osoba je tak, jako každý občan České republiky držitelem Evropského průkazu zdravotního pojištění. Vzhledem k délce výkonu zakázky (1 den) budou veškeré daně z příjmu hrazeny v České republice. Protože se jedná o typ B2B služby (zákazník je firma), bude DPH účtovat na vstupu i výstupu pouze příjemce služby. Poskytovatel je mu však povinen předat své daňové identifikační číslo pro účely DPH (*VAT ID*), jehož držitelem však námi vybraný podnikatel není. Pro tyto případy se podle českého zákona o DPH podnikatel může stát identifikovanou osobou, aniž by se z něho stal plátec DPH. Kadeřnice si tedy musí na nejbližším finančním úřadě zažádat o „*VAT ID*“. Pozor, v případě přeshraničního poskytování služeb na Slovensko se musí každý podnikatel zaregistrovat na daňovém úřadě v Bratislavě (*Daňový úrad Bratislava I*). Poskytovatelé kadeřnických služeb (včetně přeshraničních) jsou na Slovensku povinni užívat registrační pokladnu. Aby se kadeřnice vyhnula této povinnosti, nesmí za své služby inkasovat peníze v hotovosti. V úvahu tedy přichází platba složenkou či bankovním převodem. Při samotném výkonu zakázky je nutné mít u sebe průkaz totožnosti, Evropskou kartu zdravotního pojištění, formulář A1, smlouvu o dílo, živnostenský list a také kopii ohlášení, které osoba zaslala na příslušné Jednotné kontaktní místo.

Hodnocení

Autor diplomové práce hodnotí přeshraniční poskytování kadeřnických služeb, v porovnání s předchozími úklidovými službami, jako značně komplikovanější, a to ve všech sousedních státech s výjimkou Polska, kde kadeřnické služby nejsou regulovanou profesí. V Rakousku ani Německu se český živnostník neobejde bez dobré znalosti němčiny. Ohlašování kvalifikace je nejnáročnější v Rakousku, ve kterém požadavky podle názoru autora hraničí

s obstrukčním chováním. Povaha kadeřnických služeb bude vždy vyvolávat podezření nerespektování kritéria nepravidelnosti. Protože po ohlášení kvalifikace je živnostník de facto pod dohledem místních úřadů je nutné si dát na respektování zmíněného pravidla pozor. S odkazem na výsledky kapitoly 4.1 se představa poskytování kadeřnických služeb v rakouském a německém pohraničí může pro české živnostníky jevit jako lákavá.

4.2.3 Stavební firma

Česká stavební firma (právnícká osoba) dlouhodobě poskytuje své služby – stavby a rekonstrukce rodinných domů. Firma podniká na základě dvou živností vázaných (*Projektová činnost ve výstavbě, Provádění staveb, jejich změn a odstraňování*). V České republice se jedná o činnosti regulované. Firma zaměstnává zaměstnance, kteří jsou všichni občany České republiky. Jednatel firmy je členem České komory autorizovaných inženýrů, firma má sjednáno pojištění profesní odpovědnosti s přeshraničním rozsahem. Podnikatel je plátcem DPH.

Stavební firma má možnost získat v sousedním státě zakázku rekonstrukce fasády a střechy rodinného domu. Délka zakázky je 5 měsíců. Zadavatelem je místní fyzická osoba, vlastník rodinného domu – neplátce DPH.

Spolková republika Německo

Na výše popsanou zakázku je v SRN potřebná kvalifikace „*Mauerer und Betonbauer – Meister/in*“. Tato kvalifikace spadá do kategorie regulovaných. Před první poskytnutím služby je nutné splnit ohlašovací povinnost. V tomto případě, kdy firma vysílá své zaměstnance, se kvalifikace ohlašuje za celý podnik. Výkon služby se opět ohlašuje na příslušné řemeslné komoře (*Handwerkskammer*). Procedura je popsána v kapitole 4.2.2. Existuje riziko, že německé úřady shledají zaslané kvalifikační dokumenty jako nedostačující a budou požadovat ověření kvalifikace. Za kvalifikaci je odpovědný zástupce firmy, v našem případě jednatel firmy – ten by byl v daném případě podroben ověřovací proceduře. Pro úspěšné absolvování případné ověřovací působnosti je nezbytná znalost němčiny slovem a písmem. Podmínku být profesně asociován nahrazuje ohlášení podnikatele. Pojištění profesní odpovědnosti má firma sjednáno v České republice s přeshraničním rozsahem. V Německu existuje pro většinu oborů notifikační povinnost vysílaných zaměstnanců, jejich vyslání je nutné nahlásit na instituci „*Bundesfinanzdirektion West, Finanzkontrolle Schwarzarbeit (FKS)*“ v Kolíně nad Rýnem. Na internetových stránkách úřadu je umístěn ohlašovací formulář, který

je k náhledu v příloze číslo 4. Vyslaným zaměstnancům musí být zaručeny minimální pracovní podmínky hostitelské země, pokud jsou pro ně výhodnější. Ačkoliv v SRN platí od 1. 1. 2015 zákon o minimální mzdě ve výši 8,5 EUR/hodina, v některých oborech jsou minimální mzdy na základě kolektivních smluv vyšší. Ve stavebnictví začínají minimální hodinové mzdy v roce 2015 na hodnotě přibližně 11 EUR. Mzdy ve stavebnictví se různí podle jednotlivých spolkových zemí. Zaměstnancům musí být vypláceny taktéž cestovní náhrady podle českého zákoníku práce. Kromě minimální mzdy je nutné dodržovat taktéž délku pracovní doby a dovolené na zotavenou. Vzhledem k tomu, že všichni vyslaní zaměstnanci jsou držitelé českého občanství, odpadá otázka pracovního povolení. Zaměstnanci budou v zemi pobývat déle než 3 měsíce, je nutné přihlásit je v SRN na policii a žádat o přechodný pobyt občana EU. V SRN je třeba za každého vyslaného zaměstnance ve stavebnictví hradit příspěvky do dovolenkové pokladny SOKA-BAU, jedná se o cca 15% celkové hrubé mzdy zaměstnance. Jak firma, tak jednotliví vyslaní zaměstnanci jsou povinni před realizací zakázky v zahraničí zažádat na příslušné OSSZ o potvrzení formuláře A1, správní lhůta na toto potvrzení je 30 dnů. Toto potvrzení je vydáno vždy, pokud osoba odvádí v rámci své podnikatelské činnosti v ČR platby sociálního pojištění déle než dva měsíce. Vyslaní zaměstnanci jsou povinni mít Evropský průkaz zdravotního pojištění. Vzhledem k délce výkonu zakázky (stále kratší než 183 dnů) budou s největší pravděpodobností daně z příjmu firmy a zaměstnanců hrazeny v České republice. Protože se jedná o typ B2C služby (zákazník je spotřebitel), bude firma DPH účtovat v konečné ceně. Pozor v případě služeb týkající se nemovitostí je místo plnění daně tam, kde se nemovitost nachází. Firma se tedy musí zaregistrovat na patřičném finančním úřadě v dané spolkové zemi a tam DPH odvést. Vyslaní zaměstnanci jsou povinni mít s sebou potvrzený formulář A1, Evropský průkaz zdravotního pojištění, doklad o tom, že bylo provedeno ohlášení vyslaných pracovníků a ohlášení kvalifikace vysílajícího podniku, kopii pracovních smluv s alespoň částečným překladem do němčiny (především název pracovní pozice), doklady o vyplacené mzdě apod. Nezbytné je vést řádně evidenci pracovní doby a přestávek v práci.

Rakousko

Na výše popsanou zakázku je v Rakousku potřebná kvalifikace „*Baumeister*“. Tato profese spadá do kategorie regulovaných. Před první poskytnutím služby je nutné splnit ohlašovací povinnost. V tomto případě, kdy firma vysílá své zaměstnance, se kvalifikace ohlašuje za celý podnik. Výkon služby se ohlašuje na rakouském ministerstvu pro hospodářství (*Bundesministerium für Wissenschaft, Forschung und Wirtschaft*). Procedura je popsána

v kapitole 4.2.2. Existuje riziko, že rakouské úřady shledají zaslané kvalifikační dokumenty jako nedostačující a budou požadovat ověření kvalifikace. Za kvalifikaci je odpovědný zástupce firmy, v našem případě jednatel – ten by byl v daném případě podroben ověřovací proceduře. Pro úspěšné absolvování případné ověřovací působnosti je nezbytná znalost němčiny slovem a písmem. Úkon ověření kvalifikace právnické osoby je v Rakousku zpoplatněn částkou 100 EUR. Podmínku být profesně asociován nahrazuje ohlášení podnikatele. Pojištění profesní odpovědnosti má firma sjednáno v České republice s přeshraničním rozsahem. V Rakousku je vyžadována ohlašovací povinnost vyslaných zaměstnanců. Jejich vyslání je nutné nahlásit na rakouském ministerstvu financí, oddělení s názvem, „*Zentrale Koordinationsstelle des Bundesministeriums, für Finanzen für die Kontrolle illegaler Beschäftigung*“. Na internetových stránkách úřadu je umístěn ohlašovací formulář i s adresou, na kterou je třeba zaslat. Formulář je k nahlédnutí v příloze číslo 5. Vyslání zaměstnanci musí mít minimální pracovní podmínky, jako jsou v hostitelské zemi, pokud jsou pro ně výhodnější. Rakouské minimální mzdy jsou určovány kolektivními smlouvami, vztaženým ne jenom k jednotlivým oborům, ale taktéž k určitým stavbám a určitým spolkovým zemím. Zjistit správnou minimální mzdu pro námi vyslané zaměstnance, je relativně komplikované (není určena lokace stavby). S velkou pravděpodobností však hrubá mzda vyslaných zaměstnanců bude muset být vyšší než 1500 EUR/měsíc. Zaměstnancům musí být vypláceny taktéž cestovní náhrady podle českého zákoníku práce. Kromě minimální mzdy je nutné dodržovat taktéž délku pracovní doby a dovolené na zotavenou. Vzhledem k tomu, že všichni vyslaní zaměstnanci jsou držitelé českého občanství, odpadá otázka pracovního povolení. Zaměstnanci budou v zemi pobývat déle než 3 měsíce, je nutné přihlásit je v Rakousku na policii a žádat o přechodný pobyt občana EU. V Rakousku, podobně jako v Německu, je třeba za každého vyslaného zaměstnance ve stavebnictví hradit příspěvky do dovolenkové pokladny BUAK. Jak firma, tak jednotliví vyslaní zaměstnanci jsou povinni před realizací zakázky v zahraničí zažádat na příslušné OSSZ o potvrzení formuláře A1, správní lhůta na toto potvrzení je 30 dnů. Toto potvrzení je vydáno vždy, pokud osoba odvádí v rámci své podnikatelské činnosti v ČR platby sociálního pojištění déle než dva měsíce. Vyslání zaměstnanci jsou povinni mít Evropský průkaz zdravotního pojištění. Vzhledem k délce výkonu zakázky (stále kratší než 183 dnů) budou s největší pravděpodobností daně z příjmu firmy a zaměstnanců hrazeny v České republice. Protože se jedná o typ B2C služby (zákazník je spotřebitel), bude firma DPH účtovat v konečné ceně. Pozor v případě služeb týkající se nemovitostí je místo plnění daně tam, kde se nemovitost nachází. Firma se musí zaregistrovat na finančním úřadu v Grazu, který má pro tento úkon kompetence. Vyslání

zaměstnanci jsou povinni mít s sebou potvrzený formulář A1, Evropský průkaz zdravotního pojištění, doklad o tom, že bylo provedeno ohlášení vyslaných pracovníků a ohlášení kvalifikace vysílajícího podniku, kopii pracovních smluv s alespoň částečným překladem do němčiny (především název pracovní pozice), doklady o vyplacené mzdě apod. Nezbytné je vést řádně evidenci pracovní doby a přestávek v práci.

Polsko

Na výše popsanou zakázku je v Polsku potřebná kvalifikace „*Usługi remonotowo-budowlane*“. Tato profese nespadá do regulovaných profesí. Není nutné splnit ohlašovací povinnost. Podmínku být profesně asociován nahrazuje požadavek dočasného zápisu na místní komoru autorizovaných inženýrů. Komory autorizovaných inženýrů mají zastoupení v každém polském vojvodství pod názvem „*Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa*“. Pojištění profesní odpovědnosti má firma sjednáno v České republice s přeshraničním rozsahem. V Polsku není vyžadována ohlašovací povinnost vyslaných zaměstnanců. K lednu 2015 byla minimální hrubá mzda v Polsku ve výši 410 EUR/měsíc. Toto platové minimum je nutné u vyslaných pracovníků respektovat. Zaměstnancům musí být vypláceny taktéž cestovní náhrady podle českého zákoníku práce. Kromě minimální mzdy je nutné dodržovat taktéž délku pracovní doby a dovolené na zotavenou. Vzhledem k tomu, že všichni vyslaní zaměstnanci jsou držitelé českého občanství, odpadá otázka pracovního povolení. Zaměstnanci budou v zemi pobývat déle než 3 měsíce, je nutné přihlásit je v Polsku na policii a žádat o přechodný pobyt občana EU. V Polsku neexistuje povinnost platit příspěvky za zaměstnance do dovolenkové pokladny. Jak firma, tak jednotliví vyslaní zaměstnanci jsou povinni před realizací zakázky v zahraničí zažádat na příslušné OSSZ o potvrzení formuláře A1, správní lhůta na toto potvrzení je 30 dnů. Toto potvrzení je vydáno vždy, pokud osoba odvádí v rámci své podnikatelské činnosti v ČR platby sociálního pojištění déle než dva měsíce. Vyslaní zaměstnanci jsou povinni mít Evropský průkaz zdravotního pojištění. Vzhledem k délce výkonu zakázky (stále kratší než 183 dnů) budou s největší pravděpodobností daně z příjmu firmy a zaměstnanců hrazeny v České republice. Protože se jedná o typ B2C služby (zákazník je spotřebitel), bude firma DPH účtovat v konečné ceně. Pozor v případě služeb týkající se nemovitostí je místo plnění daně tam, kde se nemovitost nachází. Firma se musí zaregistrovat na hlavním finančním úřadu pro dané vojvodství (*Izba Skarbowa*). Vyslaní zaměstnanci jsou povinni mít s sebou potvrzený formulář A1, Evropský průkaz zdravotního pojištění. Je dobré, aby každý zaměstnanec měl u sebe kopii pracovní smlouvy s alespoň částečným překladem do polštiny (především název pracovní pozice),

doklady o vyplacené mzdě apod. Nezbytné je vést řádně evidenci pracovní doby a přestávek v práci.

Slovensko

Na výše popsanou zakázku je na Slovensku potřebná kvalifikace „*Výkon činnosti vedenia a uskutočňovania stavieb na individuálnu rekreáciu, prízemných stavieb a stavieb zariadenia staveniska, ak ich zastavaná plocha nepresahuje 300 m² a výšku 15 m, drobných stavieb a ich zmien*“. Tato profese spadá do kategorie regulovaných. Před první poskytnutím služby je nutné splnit ohlašovací povinnost. V tomto případě, kdy firma vysílá své zaměstnance, se kvalifikace ohlašuje za celý podnik. Výkon služby se ohlašuje na místním pracovišti Jednotného kontaktního místa. Procedura je popsána v kapitole 4.2.2. Riziko, že slovenské úřady shledají zaslané české kvalifikační dokumenty jako nedostačující a budou požadovat ověření kvalifikace, je poměrně nízké. Slovensko nevyžaduje notifikační povinnost vyslaných zaměstnanců. Vyslaní zaměstnanci musí mít minimální pracovní podmínky, jako jsou v hostitelské zemi, pokud jsou pro ně výhodnější. Minimální hrubá měsíční mzda byla na Slovensku v lednu 2015 ve výši 380 EUR. Zaměstnancům musí být vypláceny taktéž cestovní náhrady podle českého zákoníku práce. Kromě minimální mzdy je nutné dodržovat taktéž délku pracovní doby a dovolené na zotavenou. Vzhledem k tomu, že všichni vyslaní zaměstnanci jsou držitelé českého občanství, odpadá otázka pracovního povolení. Zaměstnanci budou v zemi pobývat déle než 3 měsíce, je nutné přihlásit je na Slovenskou policii a žádat o přechodný pobyt občana EU. Jak firma, tak jednotliví vyslaní zaměstnanci jsou povinni před realizací zakázky v zahraničí zažádat na příslušné OSSZ o potvrzení formuláře A1, správní lhůta na toto potvrzení je 30 dnů. Toto potvrzení je vydáno vždy, pokud osoba odvádí v rámci své podnikatelské činnosti v ČR platby sociálního pojištění déle než dva měsíce. Vyslaní zaměstnanci jsou povinni mít Evropský průkaz zdravotního pojištění. Vzhledem k délce výkonu zakázky (stále kratší než 183 dnů) budou s největší pravděpodobností daně z příjmu firmy a zaměstnanců hrazeny v České republice. Protože se jedná o typ B2C služby (zákazník je spotřebitel), bude firma DPH účtovat v konečné ceně. Pozor v případě služeb týkající se nemovitostí je místo plnění daně tam, kde se nemovitost nachází. Firma se musí zaregistrovat na daňovém úřadě v Bratislavě (*Daňový úrad Bratislava I*). Vyslaní zaměstnanci jsou povinni mít s sebou potvrzený formulář A1, Evropský průkaz zdravotního pojištění. Je dobré, aby každý zaměstnanec měl u sebe kopii pracovní smlouvy (především název pracovní pozice), doklady o vyplacené mzdě apod. Nezbytné je vést řádně evidenci pracovní doby a přestávek v práci.

Hodnocení

Autor diplomové práce hodnotí přeshraniční poskytování služeb a vysílání pracovníků ve stavebnictví jako značně komplikované, a to zejména na příkladu Rakouska a Německa. Rakousko mezi porovnávanými členskými zeměmi Evropské unie potvrdilo pozici nejvíce ochránářsky naladěné země. Naopak Polsko potvrdilo v našem výběru pozici nejvíce liberální země s minimem požadavků i na výkon kvalifikačně náročnějších profesí. Požadavky na vyplácení minimálních mezd vyslaným zaměstnancům a odvody do dovolenkových pokladen v SRN a Rakousku do značné míry eliminují cenovou konkurenční výhodu českých podnikatelů dokumentovanou v kapitole 4.1..

4.3 Ověřování hypotéz

Kapitola číslo 4.3 je věnována rekapitulaci hypotéz a následně procesu jejich ověřování. V úvodu diplomové práce je za pomoci první hypotézy demonstrován ekonomický potenciál přeshraničního poskytování služeb pro české podnikatele. Podoba hypotézy je proto následující: **„Výhoda přeshraničního poskytování služeb spočívá v tom, že drtivou většinu veškerých nákladů platí podnikatel ve státě, kde je oficiálně zaregistrován, zatímco za své služby inkasuje ve státě, ve kterém službu přeshraničně poskytuje.“** Na základě zjištěných poznatků je platnost této hypotézy omezena pouze na přeshraniční poskytování služeb jednotlivci za podmínky, že kumulovaná délka zakázek v zahraničí bude kratší než 183 dní v daném roce, v opačném případě je podnikatel povinen odvádět daň i ve státech kam své služby poskytuje. Na základě poznatků z kapitoly 4.2 je evidentní, že při vysílání zaměstnanců se již zaměstnavatel musí řídit mzdovými předpisy států, do kterých své zaměstnance vysílá, uvedená hypotéza v tomto případě ztrácí platnost.

Komparaci cenových hladin služeb vybraných členských států Evropské unie byla věnována kapitola číslo 4.1, v rámci které byla ověřena v pořadí druhá hypotéza této práce s následujícím zněním: **„Ceny služeb ve Spolkové republice Německo a v Rakousku jsou výrazně vyšší než ceny služeb v České republice, Polsku a na Slovensku.“** Hypotéza je na základě zjištění v kapitole 4.1 bezpochyby potvrzena. Platnost této hypotézy může českému podnikateli odpovédět na otázku jeho cenové konkurenceschopnosti. V Rakousku a SRN má český podnikatel ceteris paribus v podmínkách přeshraničního poskytování služeb značnou cenovou konkurenční výhodu.

Na základě dosavadně zjištěných poznatků má český podnikatel za určitých okolností možnost poskytovat své služby do Německa a Rakouska za „české ceny“. Tento stav je v kapitole číslo 2.3.9 popsán jako sociální dumping. Za takové situace autor práce upozorňuje na možné tendence výše zmíněných států se této konkurenci různými způsoby bránit. V pořadí poslední hypotéza diplomové práce má proto následující tvar: **„Přeshraniční poskytování služeb a vysílání pracovníků do Spolkové republiky Německo a Rakouska je pro české podnikatele obtížnější než poskytování služeb a vysílání pracovníků do Polska a na Slovensko.“** Hypotézu lze potvrdit opět pouze v případě kvalifikačně náročnějších činností. Ještě více komplikací pak přináší vysílání zaměstnanců v rámci kvalifikačně náročné zakázky. V těchto případech je přeshraniční poskytování služeb pro české podnikatele ve Spolkové republice Německo a v Rakousku daleko obtížnější než v Polsku a na Slovensku.

5 Závěr

Na základě poznatků získaných v úvodní části diplomové práce je možné charakterizovat přeshraniční poskytování služeb jako značný potenciál růstu produktu i zaměstnanosti v Evropské unii komplexně. Z pohledu jednotlivých členských států se však jedná o značně polarizující téma. V dlouhodobém horizontu je tedy možné hlubší liberalizaci volného pohybu služeb chápat jako zdroj hospodářského růstu pro celou Unii. V rámci krátkodobé perspektivy by však hlubší liberalizace sektoru služeb v zemích s vyšší cenovou hladinou, patrně pod vlivem sociálního dumpingu, vyvolala sociální napětí.

Na základě cíle definovaného v úvodu diplomové práce byl autor pověřen následujícími úkoly: objasnit pravidla přeshraničního poskytování služeb v kontextu vnitřního trhu Evropské unie, dále teoreticky i prakticky shrnout možnosti českých podnikatelů, kteří mají zájem této formy volného pohybu služeb využít. S ohledem na výsledné ověřování a vyhodnocování platnosti stanovených hypotéz navrhnout doporučení, které umožní maximalizovat využití ekonomického potenciálu přeshraničního poskytování služeb v České republice.

V rámci druhé kapitoly této práce je exaktně vymezen pojem přeshraničního poskytování všeobecných služeb na vnitřním trhu Evropské unie – právě tato forma volného pohybu služeb je totiž hlavním tématem diplomové práce. I v závěru je nutné připomenout, že diplomová práce se zabývá pouze přeshraničním poskytováním služeb, které jsou upraveny směrnicí 2006/123/ES o službách na vnitřním trhu.

Ve třetí kapitole je kromě teoretických východisek, základních principů a právních zdrojů rozepsán pomyslný návod pro české podnikatele, pomýšlející na přeshraniční poskytování svých služeb. Už tento seznam kroků lze vyhodnotit jako poněkud komplikovaný. V rámci čtvrté kapitoly je zmíněný seznam obecných kroků přenesen do konkrétního modelu, ve kterém fiktivní čeští podnikatelé přeshraničně realizují zakázku v sousedních státech České republiky. Na základě poznatků plynoucích z modelových situací jsou následně ověřovány stanovené hypotézy.

Autor diplomové práce při konstrukci modelových příkladů dospěl k poznatku, že získat bezplatné informace o přeshraničním poskytování služeb, je pro české podnikatele značně komplikovaný a zdoluhavý proces. V České republice neexistuje instituce, ve které by na jednom místě podnikatel získal přesné informace týkající se přeshraničního poskytování jeho

vlastních služeb v komplexní rovině, od problematiky uznání jeho kvalifikace po otázky daňové. Většina informací, které podnikatel tímto způsobem získá, jsou informace obecné, kdy instituce neručí za jejich správnost v daném konkrétním případě. Výčet těchto poznatků je sám o sobě pro většinu podnikatelů v úvahách o přeshraničním poskytování služeb značně demotivující.

Vzhledem ke zmíněné geopolitické poloze České republiky a také s ohledem na (za určitých okolností) potvrzenou hypotézu o cenové konkurenční výhodě českých podnikatelů na německém i rakouském trhu, je z pohledu autora žádoucí vytvořit veřejnou, státem podporovanou instituci, s následujícími funkcemi:

- bezplatné poskytování právně závazných informací připravené na míru danému podnikateli konkrétně pro jeho činnost a záměr,
- bezplatné poskytování právně závazných informací v českém jazyce, týkající se nejen kroků navázaných na přeshraniční poskytnutí konkrétní služby, ale také veškerých odlišností v právní úpravě podnikání a standardech pro konkrétní zakázku v daném členském státě,
- bezplatná příprava veškerých dokumentů, zprostředkování všech forem ohlášení, příprava podnikatele na případný kvalifikační test v konkrétním členském státě, úřední překlady patřičných dokumentů,
- pojištění pro české podnikatele, fyzické i právnické osoby, před rizikem sporu s úřady konkrétního členského státu,
- zastoupení českého podnikatele v případném sporu s úřadem konkrétního členského státu a to v případě prokázání dodržování veškerých instrukcí poskytnutých navrhovanou institucí ze strany podnikatele, za této situace by instituce za podnikatele spor řešila soudní cestou, případně uhradila pokutu,
- zajištění informační kampaně zacílené na možnosti přeshraničního poskytování služeb pro české podnikatele.

Fungování navrhované instituce by českému podnikateli dodalo patřičné sebevědomí a odstranilo obavy, které se váží zejména na informační asymetrii v případných sporech s lokálními úřady, a také na hrozbu vysokých pokut, jejichž výše může mít pro českého podnikatele až likvidační následky. Servis takovéto instituce by minimalizoval administrativně náročnou přípravu podnikatele, která se na přeshraniční poskytování služeb

váže. Podnikatel by se tak v zásadě mohl soustředit pouze na výkon své služby v co nejvyšší kvalitě.

Náklady na vytvoření navrhované instituce s mezinárodním týmem erudovaných odborníků a právníků by společně s rezervami na případná pojistná plnění (pokuty při sporech podnikatelů s lokálními úřady) byly v absolutním měřítku vysoké. Ve srovnání s ekonomickým potenciálem přeshraničního poskytování služeb v České republice by se však jednalo o zanedbatelné náklady.

V průběhu psaní diplomové práce se autor setkával také s názory podnikatelů, ty měly převážně skeptický charakter. Současný stav přeshraničního poskytování služeb na vnitřním trhu Evropské unie je pro českého podnikatele nepřehledný a administrativně náročný. Skeptický pohled českých podnikatelů je však podle názoru autora částečně zapříčiněn sebestředným vnímáním reality u Čechů obecně. Evropská unie je rozmanitá, členské země mají různé zájmy, které se snaží v procesu integrace zohlednit. Pravidla vnitřního trhu Evropské unie byla z toho důvodu nastavena jako kompromis všech členských zemí. Po více než deseti letech členství České republiky v Evropské unii, je možné vyhodnotit, že sebestředná kritika slabin evropské integrace našemu státu žádný prospěch nepřinesla. Je na čase změnit náš přístup, začít poznávat zájmy a obavy jiných členských zemí, případně jim tyto obavy trpělivě vyvracet. V podmínkách vnitřního trhu Evropské unie je třeba vyměnit kritiku za odvalu a pokusit se využívat výhod, které nám tento projekt nabízí. Vnitřní trh Evropské unie je totiž šance pro odvážné, aktivní a dravé jedince, nikoliv pro ty pasivní a kritizující.

Seznam literatury

Knihy

1. DASHWOOD, A., M. DOUGAN, B. RODGER, E. SPAVENTA a D. WYATT. *Wyatt and Dashwood's European Union Law*. 6th ed. Oxford: Hart Publishing, 2011. 985 s. ISBN 978-18-49461-26-9.
2. FIALA, Petr a Markéta PITROVÁ. *Evropská unie*. 2. dopl. a aktualiz. vyd. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 2010. 803 s. ISBN 978-80-7325-223-6.
3. STEHLÍK, V., O. HAMULÁK a M. PETR. *Praktikum práva Evropské unie: Vnitřní trh*. Praha: Leges, 2011. 288 s. ISBN 978-80-87576-09-0.
4. KAŇA, Radomír. *Evropská unie A*. 2. upravené vydání. Ostrava: VŠB-TU EKF, 2010. 163 s. ISBN 978-80-248-2202-0.
5. ŠIROKÝ, Jan. *Daně v Evropské unii*. 6. aktualiz. a přeprac. vyd. Praha: Linde, 2013. 384 s. ISBN 978-80-7201-925-0.

Elektronické publikace

6. RYŠAVÁ, Jitka. *Jak správně přeshraničně poskytovat služby a vysílat pracovníky*. [online]. Praha, 2011 (aktualizovaná k prosinci 2014). Centrum pro regionální rozvoj ČR. Dostupné z: http://www.crr.cz/Files/Docs/EEN/EEN_publicace/2014/Jak%20spravne%20poskytovat%20sluzby%20akt%208-12-2014.pdf
7. WOKOUN, R., M. PĚLUCHA a J. KOUŘILOVÁ. *Obecná regionální politika*. [online]. Praha, 2011. Národohospodářská fakulta VŠE v Praze. Dostupné také z: http://kreg.vse.cz/wp-content/uploads/2011/04/RP_regpol-obecna-ucebnice.pdf

Právní předpisy

8. ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÉ UNIE. Smlouva o fungování Evropské unie (konsolidované znění). *Eur-lex.europa.eu* [online]. 2012. [cit. 2015-03-27]. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:12012E/TXT&from=CS>

9. ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÉ UNIE. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu. *Eur-lex.europa.eu* [online]. 2006. [cit. 2015-03-27]. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:32006L0123&from=CS>
10. ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÉ UNIE. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 6. července 2005 o uznávání odborných kvalifikací. *Eur-lex.europa.eu* [online]. 2005. [cit. 2015-03-27]. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2005:255:0022:0142:cs:PDF>
11. ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÉ UNIE. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb. *Eur-lex.europa.eu* [online]. 1996. [cit. 2015-03-27]. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:31996L0071&from=CS>
12. ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÉ UNIE. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ze dne 15. května 2014 o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“). *Eur-lex.europa.eu* [online]. 2014. [cit. 2015-03-27]. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:32014L0067&from=CS>
13. EUROPEAN COMMISSION. Legal service: Summaries of important judgements. Case C-438/05 International Transport Workers' Federation and Finnish Seamen's Union v Viking Line ABP and OÜ Viking Line Eesti, judgment of 11 December 2007. *Ec.europa.eu* [online]. 2007. [cit. 2015-03-02]. Dostupné z: http://ec.europa.eu/dgs/legal_service/arrets/05c438_en.pdf
14. EUROPEAN TRADE UNION CONFEDERATION. Rüffert C-346/06 Judgment summary. *Etuc.org* [online]. 2006. [cit. 2015-03-02]. Dostupné z: <http://www.etuc.org/sites/www.etuc.org/files/Rueffert-judgment-summary.pdf>

Internetové zdroje

15. ČESKOMORAVSKÁ KONFEDERACE ODBOROVÝCH SVAZŮ. Informace Evropského integračního týmu ČMKOS: Nová strategie pro jednotný vnitřní trh. *Cmkos.cz* [online]. 2014 [cit. 2014-12-27]. Dostupné z: <http://www.cmkos.cz/evropske-a-mezinarodni-vztahy/evropska-unie/informace-eit-cmkos/informace-eit/2203-3>
16. EUROSOKOP. Stručná historie vnitřního trhu. *Eurosokop.cz* [online]. 2014 [cit. 2014-06-26]. Dostupné z: <https://www.eurosokop.cz/8732/sekce/strucna-historie-vnitriho-trhu/>
17. PATRIA ONLINE. Vyvlastnění "jako za bolševika", vztekají se ruští podnikatelé kvůli Kypru. *Patria.cz* [online]. 2013 [cit. 2014-23-09]. Dostupné z: <http://www.patria.cz/zpravodajstvi/2292890/vyvlastneni-jako-za-bolsevika-vztekaji-se-rusti-podnikatele-kvuli-kypru.html>
18. ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE. ÚOHS: Služby obecného hospodářského zájmu (SGEI). *Uohs.cz* [online]. 2014 [cit. 2014-12-27]. Dostupné z: <http://www.uohs.cz/cs/verejna-podpora/sluzby-obecneho-hospodarskeho-zajmu-sgei.html>
19. BUSINESSINFO. Přeshraniční poskytování služeb v návrhu směrnice o službách. *Businessinfo.cz* [online]. 2014 [cit. 2014-12-27]. Dostupné z: <http://www.businessinfo.cz/cs/clanky/preshranicni-poskytovani-sluzeb-3854.html>
20. HOSPODÁŘSKÁ KOMORA ČESKÉ REPUBLIKY. Pravidla pro volný pohyb služeb a svobodu usazování v EU. *Komora.cz* [online]. 2015 [cit. 2015-01-22]. Dostupné z: <http://www.komora.cz/inmp/knihovna-informaci-pro-podnikani/regionalni-informace/clenske-zeme-eu-a-esvo-svycarsko/belgie-lucembursko-nizozemsko/pravidla-pro-volny-pohyb-sluzeb-a-svobodu-usazovani-v-eu.aspx>

21. EUROPA. Přehledy právních předpisů: Vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb. *Europa.eu* [online]. 2015 [cit. 2015-01-22]. Dostupné z: http://europa.eu/legislation_summaries/employment_and_social_policy/employment_rights_and_work_organisation/c10508_cs.htm
22. CENTRUM PRO STUDIUM DEMOKRACIE A KULTURY. Revuepolitika: Nepřipravme se o jednu z mála skutečných svobod EU. *Revuepolitika.cz* [online]. 2010 [cit. 2014-12-27]. Dostupné z: <http://www.revuepolitika.cz/clanky/1322/nepripravme-se-o-jednu-z-mala-skutecnych-svobod-eu>
23. EUROPEAN COMMISSION. The EU single market: National contact points for information on recognition of professional qualifications. *Ec.europa.eu* [online]. 2014 [cit. 2014-12-27]. Dostupné z: http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/docs/contact-points/info-points_en.pdf
24. EUROPEAN COMMISSION. The EU single market: A Single Market for Services. *Ec.europa.eu* [online]. 2014 [cit. 2014-12-27]. Dostupné z: http://ec.europa.eu/internal_market/top_layer/services/index_en.htm
25. HANDWERKSKAMMER NIEDERBAYERN-OBERPFALZ. Meldung der vorübergehenden Erbringung von Dienstleistungen. *Hwkno.de* [online]. 2015 [cit. 2015-01-03]. Dostupné z: <https://www.hwkno.de/artikel/einheitlicher-ansprechpartner-76,2861,2679.html>
26. BUNDESMINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND WIRTSCHAFT. Grenzüberschreitende Dienstleistung. *Bmwf.gv.at* [online]. 2015 [cit. 2015-01-03]. Dostupné z: <http://www.bmwf.gv.at/Unternehmen/Gewerbe/Seiten/GewerbeausuebungdurchUnternehmausanderenEUEWR-Staaten.aspx>
27. MINISTERSTVO VNÚTRA SLOVENSKEJ REPUBLIKY. Cezhraničné (dočasné) poskytovanie služieb na území SR. *Minv.sk* [online]. 2015 [cit. 2015-01-03]. Dostupné z: <http://www.minv.sk/?cezhranicne-poskytovanie-sluzieb>

28. BUNDESFINANZDIREKTION WEST. Formulare und Merkblätter. *Zoll.de* [online]. 2015 [cit. 2015-01-03]. Dostupné z: http://www.zoll.de/DE/Service/Formulare-Merkblaetter/formulare-merkblaetter_node.html;jsessionid=9191EC66D5131C2B2D72958040774726
29. BUNDESMINISTERIUMS FÜR FINANZEN. Entsendemeldungen und Zentrale Koordinationsstelle. *Bmf.gv.at* [online]. 2015 [cit. 2015-01-03]. Dostupné z: <https://www.bmf.gv.at/betrugsbekaempfung/entsendung-zentrale-koordination/entsendemeldungen-zentrale-koordinationsstelle.html>

Seznam zkratk

OSVČ	Osoba samostatně výdělečně činná
EU	Evropská unie
IMI	The Internal Market Information System Systém pro výměnu informací o vnitřním trhu
JKM	Jednotné kontaktní místo
ES	Evropská společenství
SFEU	Smlouva o fungování Evropské unie
DPH	Daň z přidané hodnoty
VAT	Value-Added tax Daň z přidané hodnoty
ČR	Česká republika
B2C	Business-to-Consumer Firma-spotřebitel
B2B	Business-to-Business Firma-Firma
EUR	Euro (<i>měna</i>)
SRN	Spolková republika Německo
OSSZ	Okresní správa sociální zabezpečení
MPO	Ministerstvo průmyslu a obchodu
FKS	Finanzkontrolle Schwarzarbeit <i>Úřad pro kontrolu nelegálního výkonu práce v SRN</i>
EHS	Evropské hospodářské společenství Standard kupní síly
JEA	Jednotný evropský akt
HDP	Hrubý domácí produkt
FO	Fyzická osoba
PO	Právnícká osoba
DE	Deutschland Německo
A	Austria Rakousko
SK	Slovakia

	Slovensko
PL	Poland
	Polsko
ESD	Soudní dvůr Evropské unie
MPO	Ministerstvo průmyslu a obchodu

Seznam grafů

- Graf č. 2.1: Poskytování služeb v jiných členských státech
- Graf č. 4.1: Průměrné ceny služeb ve vybraných členských státech Evropské unie v roce 2013
- Graf č. 4.2: Průměrné ceny vybraných harmonizovaných položek ve vybraných členských státech Evropské unie v roce 2013 (v EUR)

Seznam tabulek

- Tabulka č. 4.1: Průměrné ceny vybraných harmonizovaných položek ve vybraných členských státech Evropské unie v roce 2013 (v EUR)

Prohlášení o využití výsledků diplomové práce

Prohlašuji, že

- jsem byl seznámen s tím, že na mou diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a § 60 – školní dílo;
- beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečně, ke své vnitřní potřebě, bakalářskou práci užít (§ 35 odst. 3);
- souhlasím s tím, že diplomová práce bude v elektronické podobě archivována v Ústřední knihovně VŠB-TUO a jeden výtisk bude uložen u vedoucího diplomové práce. Souhlasím s tím, že bibliografické údaje o bakalářské práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO;
- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- bylo sjednáno, že užít své dílo, diplomovou práci, nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

V Ostravě dne 24. 4. 2015

.....

Bc. Jan Řezníček

Seznam příloh

- Příloha č. 1: Příklad formuláře k ohlášení kvalifikace podnikatele ve Spolkové republice Německo
- Příloha č. 2: Formulář k ohlášení kvalifikace podnikatele – fyzické osoby v Rakousku
- Příloha č. 3: Formulář k ohlášení kvalifikace podnikatele na Slovensku
- Příloha č. 4: Formulář k notifikaci vysílaných zaměstnanců v Spolkové republice Německo
- Příloha č. 5: Formulář k notifikaci vysílaných zaměstnanců v Rakousku

Příloha č. 1

Příklad formuláře k ohlášení kvalifikace podnikatele ve Spolkové republice Německo

Arbeitsgemeinschaft der
bayerischen Handwerkskammern

Meldung der vorübergehenden Erbringung von Dienstleistungen¹ gemäß § 8 EU/EWR HwV

1. Diese Meldung betrifft:

- ☐ die erstmalige Erbringung von Dienstleistungen – Ort der Tätigkeit, z.B. Baustelle:

.....

- ☐ eine wesentliche Änderung von Umständen, welche die Voraussetzungen für die Dienstleistungserbringung betreffen.

2. Persönliche Angaben:

2.1. Vorname(n) und Nachname(n):

2.2. Staatsangehörigkeit(en):

- ☐ AT ☐ BE ☐ BG ☐ CH ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ DK ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI
☐ FL ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IS ☐ IT ☐ LI ☐ LT ☐ LU ☐ MT ☐ N ☐ NL
☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SK ☐ SV ☐ SE ☐ UK

Sonstige:

2.3. ☐ Personalausweis oder ☐ Reisepass Nr.:

2.4. Geschlecht: ☐ männlich ☐ weiblich

2.5. Geburtsdatum:

2.6. Geburtsort (Stadt/Gemeinde; Staat, falls nicht identisch mit 2.2.):

.....
.....

2.7. Aktueller Wohnort:

.....
.....

¹ Das Formular dient Staatsangehörigen eines Mitgliedstaates der Europäischen Union, eines anderen Vertragsstaates des Abkommens über den Europäischen Wirtschaftsraum oder der Schweiz, die im Inland keine gewerbliche Niederlassung unterhalten, vor der erstmaligen Erbringung von Dienstleistungen in einem Handwerk der Anlage A zur Handwerksordnung zur Erfüllung der nach § 8 Abs. 1 EU/EWR HwV bestehenden Anzeigepflicht. Es dient des Weiteren der Anzeige wesentlicher Änderungen von Umständen, welche die Voraussetzungen für die Dienstleistungserbringung betreffen (§ 8 Abs. 4 S. 1 EU/EWR HwV). Zuständig für die Entgegennahme der Anzeige ist die Kammer, in deren Bezirk erstmalig im Inland eine Dienstleistung erbracht werden soll.

Hinweis: Gemäß § 8 Abs. 4 S. 2 EU/EWR HwV besteht eine Verpflichtung zur jährlichen formlosen Wiederholung der Anzeige, wenn in dem fraglichen Zeitraum die weitere Erbringung von Dienstleistungen im Inland beabsichtigt ist. Die Folgemeldung hat bei der Kammer zu erfolgen, bei der die Erstmeldung durchgeführt wurde. Es wird darauf hingewiesen, dass die Nichteinhaltung der Anzeigepflicht nach § 118 Abs. 1 Nr. 7 HwO i.V.m. § 10 EU/EWR HwV bußgeldbewehrt ist.

2.8. Kontaktangaben:

Telefon (mit Vorwahl):

Telefax (mit Vorwahl):

E-Mail:

2.9. Zusätzliche Angaben bei Personengesellschaften oder juristischen Personen:

Firma:

Unternehmenssitz:

Land:

Registernummer:

Registrierungsort und -stelle:

Vertretungsberechtigt:

☐ siehe 2.1.

☐ sonstige (Name, Anschrift):

.....
.....
.....

3. Ausgeübter Beruf:

3.1. Berufsbezeichnung und berufliche Betätigung(-en)² in dem Mitgliedstaat, in dem Sie als Selbständiger niedergelassen oder als Betriebsverantwortlicher dauerhaft beschäftigt sind:

.....
.....
.....
.....

3.2. Berufliche Betätigung(-en), zu der/denen Sie Zugang in Deutschland beantragen:

.....
.....
.....
.....

² Nennung wesentlicher Tätigkeitsmerkmale, die unter der Berufsbezeichnung im Niederlassungsstaat ausgeübt werden.

4. Rechtmäßige Niederlassung in Mitgliedstaat der EU, des EWR oder der Schweiz³:

4.1. Sind Sie in einem Mitgliedstaat der EU, des EWR oder der Schweiz zur Ausübung des unter 3.1. angegebenen Berufs rechtmäßig als Selbständiger niedergelassen oder als Betriebsverantwortlicher dauerhaft beschäftigt?

☐ Ja ☐ Nein

Anschrift (so nicht bereits unter 2.7. oder 2.9. genannt):

.....
.....

Staat:

☐ AT ☐ BE ☐ BG ☐ CH ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ DK ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI
☐ FL ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IS ☐ IT ☐ LI ☐ LT ☐ LU ☐ MT ☐ N ☐ NL
☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SK ☐ SV ☐ SE ☐ UK

4.2. Ist dieser Beruf in dem Mitgliedstaat, in dem Sie niedergelassen oder als Betriebsverantwortlicher dauerhaft beschäftigt sind, reglementiert⁴?

☐ Ja ☐ Nein

Anmerkungen:

.....
.....

4.3. Falls der Beruf in dem Mitgliedstaat, in dem Sie niedergelassen oder als Betriebsverantwortlicher dauerhaft beschäftigt sind, nicht reglementiert ist: Haben Sie in diesem Beruf in den letzten zehn Jahren eine mindestens zweijährige Berufserfahrung im Hoheitsgebiet dieses Mitgliedstaates erworben?

☐ Ja ☐ Nein

Anmerkungen:

.....
.....

³ Für die Zwecke dieser Meldung bedeutet „rechtmäßige Niederlassung“ die ordnungsgemäße Berufsausübung unter Einhaltung der geltenden Vorschriften über die Berufsqualifikation, die Ausbildungs- und sonstigen Voraussetzungen sowie aller Bedingungen für die Berufsausübung. Die Berufsausübung darf nicht untersagt worden sein, auch nicht vorübergehend. Inhaber von Berufsqualifikationen aus Drittländern müssen zur Erbringung von Dienstleistungen neben der rechtmäßigen Niederlassung auch eine Berufserfahrung von mindestens drei Jahren im Hoheitsgebiet des Mitgliedstaats, der ihre Qualifikationen nach einzelstaatlichem Recht anerkannt hat, anhand einer entsprechenden Bescheinigung nachweisen (siehe Artikel 3 Absatz 3 der Richtlinie 2005/36/EG).

⁴ Ein Beruf ist dann reglementiert, wenn der Berufszugang oder die Berufsausübung durch Rechts- und Verwaltungsvorschriften an den Nachweis einer Qualifikation gebunden sind.

4.4. Sind Sie in Ihrem Niederlassungsstaat in einem Gewerbe- oder anderen öffentlichen Register eingetragen (außer 2.9.)?

☐ Ja ☐ Nein

Falls ja, geben Sie das Register, dessen Anschrift und Ihre Eintragsnummer an.

.....
.....
.....

4.5. Unterliegen Sie einer Genehmigungspflicht oder der Aufsicht einer zuständigen Verwaltungsbehörde im Herkunftsstaat?

☐ Ja ☐ Nein

Falls ja, geben Sie die Behörde und deren Anschrift an.

.....
.....
.....

Vorstehende Fragen wurden wahrheitsgemäß beantwortet. Mir ist bekannt, dass bei Gewerben der Nummern 12 oder 33 bis 37 der Anlage A zur Handwerksordnung⁵ Dienstleistungen erst nach Überprüfung der Berufsqualifikation erbracht werden dürfen, oder wenn die Bestätigung vorliegt, dass keine Überprüfung erfolgt.

.....
Ort, Datum

.....
Unterschrift

⁵ Schornsteinfeger, Augenoptiker, Hörgeräteakustiker, Orthopädietechniker, Orthopädieschuhmacher, Zahntechniker.

Příloha č. 2

Formulář k ohlášení kvalifikace podnikatele – fyzické osoby v Rakousku

ANZEIGE ÜBER DIE ERBRINGUNG GRENZÜBERSCHREITENDER DIENSTLEISTUNGEN IN ÖSTERREICH

(§ 373a Abs.4 GewO 1994)

Nachname, Vorname:		
geb. am.:	Staatsangehörigkeit:	
Betriebsanschrift:		
.....		
Tel.:	Fax:	E-Mail:

An das
Bundesministerium für Wissenschaft,
Forschung und Wirtschaft
Abteilung I/5a
Stubenring 1
1011 Wien

Gegenstand der Dienstleistung:

..... Bezeichnung der gewerblichen/selbstständigen Tätigkeit*
Berechtigung zur Ausübung der gewerblichen Tätigkeit erlangt am:

Hinweis:

Der Anzeige sind die nachstehend angeführten Unterlagen (bei nicht in deutscher Sprache verfassten Dokumenten samt beglaubigter Übersetzung in die deutsche Sprache) anzuschließen:

- Nachweis über die Staatsangehörigkeit des Dienstleisters
- Bescheinigung gemäß Art.7 Abs.2 lit.b der Richtlinie 2005/36/EG über die Berechtigung zur Ausübung der gewerblichen Tätigkeit im Herkunftsmitgliedstaat (muss von einer dazu befugten Behörde oder Stelle ausgestellt sein).
- Berufsqualifikationsnachweis (Ausbildungsnachweis, Befähigungsnachweis oder Nachweis der Berufserfahrung)
- Bei Tätigkeiten des Sicherheitsgewerbes, Waffengewerbes oder der Errichtung von Alarmanlagen Nachweise darüber, dass keine Vorstrafen beim Dienstleister und seinen Arbeitnehmern vorliegen.
- Bei Tätigkeiten der Baumeister und Baugewerbetreibenden sowie der Immobilienreuhänder Information über Einzelheiten zu einem Versicherungsschutz oder einer anderen Art des Schutzes im Bezug auf die Berufshaftpflicht.

Sofern die gewerbliche Tätigkeit im Herkunftsmitgliedstaat nicht reglementiert bzw. nicht an den Nachweis einer Befähigung gebunden ist:

- Nachweis über eine mindestens zweijährige Ausübung der selbstständigen Tätigkeit.

.....
Datum

.....
Unterschrift

*: siehe Beiblatt

Reglementierte Gewerbe nach der Gewerbeordnung 1994

Die Erbringung grenzüberschreitender Dienstleistungen im Rahmen dieser Gewerbe und deren Teiltätigkeiten ist gemäß § 373a Abs.4 GewO 1994 anzuzeigen.

Arbeitsvermittlung

Augenoptik (Handwerk)

Bäcker (Handwerk)

Bandagisten; Orthopädietechnik; Miederwarenerzeugung (verbundenes Handwerk)

Baumeister hinsichtlich der Planung von Bauten

Baugewerbetreibender - Ausführung von Bauten

Teiltätigkeiten sind: Maurer, Betonbauer, Erdbau, Eisenflechter

Brunnenmeister

Berufsphotograf (Handwerk)

Bestattung

Bodenleger (Handwerk)

Buchbinder; Etui- und Kassettenerzeugung; Kartonagawarenerzeugung (verbundenes Handwerk)

Chemische Laboratorien

Dachdecker (Handwerk)

Damenkleidermacher; Herrenkleidermacher; Wäschewarenerzeugung (verbundenes Handwerk)

Denkmal-, Fassaden- und Gebäudereiniger (Handwerk)

Drogisten

Drucker und Druckformenherstellung

Elektrotechnik

Erzeugung von kosmetischen Artikeln

Erzeugung von pyrotechnischen Artikeln sowie Handel mit pyrotechnischen Artikeln
(Pyrotechnikunternehmen)

Fleischer (Handwerk)

Fremdenführer

Friseur und Perückenmacher (Stylist) (Handwerk)

Fußpflege

Gärtner; Blumenbinder (Florist) (verbundenes Handwerk)

Gas- und Sanitärtechnik

Gastgewerbe

Getreidemüller (Handwerk)

Glaser, Glasbeleger und Flachglasschleifer; Hohlglasschleifer und Hohlglasveredler; Glasbläser und
Glasinstrumentenerzeugung (verbundenes Handwerk)

Gold- und Silberschmiede; Gold-, Silber- und Metallschläger (verbundenes Handwerk)

Hafner (Handwerk)

Heizungstechnik; Lüftungstechnik (verbundenes Handwerk)

Herstellung von Arzneimitteln und Giften und Großhandel mit Arzneimitteln und Giften

Herstellung und Aufbereitung sowie Vermietung von Medizinprodukten, soweit diese Tätigkeiten nicht unter ein anderes reglementiertes Gewerbe fallen, und Handel mit sowie Vermietung von Medizinprodukten

Holzbau-Meister

Hörgeräteakustik (Handwerk)

Immobilientreuhänder (Immobilienmakler, Immobilienverwalter, Bauträger)

Inkassoinstitute

Kälte- und Klimatechnik (Handwerk)

Keramiker; Platten- und Fliesenleger (verbundenes Handwerk)

Kommunikationselektronik (Handwerk)

Konditoren (Zuckerbäcker) einschließlich Lebzelter und der Kanditen-, Gefrorenes- und Schokoladewarenerzeugung (Handwerk)

Kontaktlinsenoptik

Kosmetik (Schönheitspflege)

Karosseriebau- und Karosserielackiertechniker; Kraftfahrzeugtechnik (verbundenes Handwerk)

Kürschner, Säckler (Lederbekleidungserzeugung) (verbundenes Handwerk)

Kunststoffverarbeitung (Handwerk)

Lebens- und Sozialberatung

Maler und Anstreicher; Lackierer; Vergolder und Staffierer; Schilderherstellung (verbundenes Handwerk)

Massage

Mechatroniker für Maschinen- und Fertigungstechnik; Mechatroniker für Elektronik, Büro- und EDV-Systemtechnik; Mechatroniker für Elektromaschinenbau und Automatisierung; Mechatroniker für Medizingerätetechnik (verbundenes Handwerk)

Metalltechnik für Metall- und Maschinenbau; Metalltechnik für Schmiede und Fahrzeugbau; Metalltechnik für Land- und Baumaschinen (verbundenes Handwerk)

Milchtechnologie (Handwerk)

Oberflächentechnik; Metalldesign (verbundenes Handwerk)

Orgelbauer; Harmonikamacher; Klaviermacher; Streich- und Saiteninstrumenteerzeuger; Holblasinstrumenteerzeuger; Blechblasinstrumenteerzeuger (verbundenes Handwerk)

Orthopädieschuhmacher (Handwerk)

Pflasterer (Handwerk)

Rauchfangkehrer (Handwerk)

Reisebüros

Sattler einschließlich Fahrzeugsattler und Riemer; Ledergalanteriewarenerzeugung und Taschner (verbundenes Handwerk)

Schädlingsbekämpfung (Handwerk)

Schlosser, Schmiede

Schuhmacher (Handwerk)

Sicherheitsfachkraft; Sicherheitstechnisches Zentrum

Sicherheitsgewerbe (Berufsdetektive, Bewachungsgewerbe)

Spediteure einschließlich der Transportagenten

Spengler; Kupferschmiede (verbundenes Handwerk)
Sprengungsunternehmen
Steinmetzmeister einschließlich Kunststeinerzeugung und Terrazzomacher
Stuckateure und Trockenausbauer (Handwerk)
Tapezierer und Dekorateure (Handwerk)
Ingenieurbüros (Beratende Ingenieure)
Textilreinigung (Chemischreiniger, Wäscher und Wäschebügler) (Handwerk)
Tischler; Modellbauer; Bootsbauer; Binder; Drechsler; Bildhauer (verbundenes Handwerk)
Überlassung von Arbeitskräften
Uhrmacher (Handwerk)
Unternehmensberatung einschließlich der Unternehmensorganisation
Gewerbliche Vermögensberatung
Versicherungsvermittlung (Versicherungsagent, Versicherungsmakler und Beratung in
- Versicherungsangelegenheiten)
Vulkaniseur
Wärme-, Kälte-, Schall- und Branddämmen (Handwerk)
Waffengewerbe (Büchsenmacher) einschließlich des Waffenhandels
Zahntechniker (Handwerk)

Příloha č. 3

Formulář k ohlášení kvalifikace podnikatele na Slovensku

OBVODNÝ ÚRAD/DISTRICT OFFICE
odbor živnostenského podnikania/Department of Entrepreneurship

OZNÁMENIE
O CEZHRANIČNOM POSKYTOVANÍ SLUŽIEB NA ÚZEMÍ SLOVENSKEJ
REPUBLIKY/NOTIFICATION OF CROSS-BORDER PROVISION OF SERVICES IN THE
TERRITORY OF THE SLOVAK REPUBLIC

na základe smernice EP a R 2005/36/ES o uznávaní odborných kvalifikácií, smernice EP a R 2006/123/ES o službách na vnútornom trhu v spojení s § 4 ods. 2 zákona č. 293/2007 Z. z. o uznávaní odborných kvalifikácií v znení zákona č. 560/2008 Z. z. a § 66b zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov/within the meaning of Directive 2005/36/EC on recognition of professional qualification, Directive 2006/123/EC on services in the internal market and Art. 4 par. 2 of Act No. 293/2007 Coll. on recognition of professional qualification as amended by Act No. 560/2008 Coll. and par. 66b of Act No. 455/1991 Coll. on Trade Licensing (Trade Licensing Act) as amended

CEZHRANIČNÝ POSKYTOVATEĽ SLUŽIEB / CROSS-BORDER SERVICE PROVIDER:

Obchodné meno/Business name:	
Adresa sídla/ústredia/ hlavného miesta podnikania/address of seat/headquarter/place of business:	
IČO/identification number:	

POSKYTOVANÁ SLUŽBA / SERVICE PROVIDED:

Predmet poskytovanej služby/The subject of service provided:	
Miesto/a výkonu poskytovanej služby (obec)/The place where service will be provided (city):	
Predpokladaná doba poskytovania služby od – do (trvanie) a charakter jej výkonu (početnosť, pravidelnosť)/ Estimated time of provision of services from to and character of its provision (number, regularity):	

PREDLOŽENÉ DOKLADY podľa § 4 ods. 2 zákona č. 293/2007 Z. z. o uznávaní odborných kvalifikácií v znení neskorších predpisov/SUBMITTED DOCUMENTS pursuant to section 4 par. 2 of Act No. 293/2007 Coll. on recognition of professional qualifications as amended:

- (úradne osvedčená) kópia dokladu o odbornej kvalifikácii (odborne spôsobilej osoby)/(certified) copy of proof of professional qualification (of authorised person):
- doklad o oprávnení poskytovať služby/proof of authorisation to provide services:
- doklad o tom, že poskytovanie služieb nie je poskytovateľovi obmedzené alebo zakázané/ document proving that service provider is neither prohibited nor restricted to provide services:
- (úradne osvedčená a preložená) kópia dokladu o vykonaní 2 ročnej odbornej praxe počas posledných 10-tich rokov (predkladá sa ako alternative dokladu o odbornej spôsobilosti vtedy, ak je predmetom poskytovanej služby služba, ktorá je neregulovaná v krajine usadenia sa poskytovateľa služieb)/(certified and translated) copy of document proving 2 years of professional practice acquired during the last 10 years (to be submitted as an alternative to the proof of professional qualification in case when the service provided is unregulated in country of establishment):
- (neosvedčená) kópia dokladu totožnosti / (unauthorised) copy of identity card:

V/ In....., dňa /date
podpis oprávnenej osoby/signature of authorised personnel

Poznámka/Note:

1. Cezhraničný poskytovateľ služieb má povinnosť pred prvým poskytnutím služby podať žiadosť o registráciu na Daňovom úrade Bratislava I za účelom získania osvedčenia o registrácii pre DPH a identifikačného čísla na účely DPH, ktorá vyplýva zo zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o dani z pridanej hodnoty“). Výnimky z tejto povinnosti sú uvedené v § 5 ods. 1 písm a) až e) zákona o dani z pridanej hodnoty. / Cross-border services provider is required to submit an application for registration to Tax Office Bratislava I before first provision of services in order to receive a certificate of VAT registration and identification number for VAT purposes as required by Act No. 222/2004 Coll. on Value Added Tax as amended (herein referred to as “Act on Value Added Tax”). Exceptions from this obligation are stipulated in section 5 par. 1 letters a) to e) of Act on Value Added Tax.

2. Pri predaji tovaru a poskytovaní služieb uvedených v prílohe 1 zákona č. 289/2008 Z. z. o používaní elektronickej registračnej pokladnice a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v systave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o používaní elektronickej registračnej pokladnice“) je cezhraničný poskytovateľ služieb povinný evidovať tržbu elektronicou registračnou pokladnicou. Na jej uvedenie do prevádzky sa vyžaduje pridelenie daňového kódu príslušným správcom dane (§ 7 zákona o používaní elektronickej registračnej pokladnice). Cezhraničný poskytovateľ služieb nemusí evidovať tržbu pri poskytovaní služieb uvedených v § 3 zákona o používaní elektronickej registračnej pokladnice./Cross-border service provider who sells goods and provide services listed in Annex No. 1 of Act No. 289/2008 Coll. on use of electronic cash register and on amendment and supplements of Act of the Slovak National Council No. 511/1992 Coll. on tax and fees administration, and on amendments in the system of territorial revenue authorities as amended (herein referred to as „Act on use of electronic cash register“) is required to register income by means of electronic cash register. In order to use electronic cash register a tax code has to be assigned to it by corresponded tax authority (section 7 of Act on use of electronic cash register). Cross-border services provider is not required to register income when providing services listed in section 3 of Act on use of electronic cash register.

OBVODNÝ ÚRAD....., odbor živnostenského podnikania v postavení jednotného kontaktného miesta (JKM) potvrdzuje prijatie oznámenia o cezhraničnom poskytovaní služieb na území SR a prijatie predložených dokladov v súlade s § 4 ods. 2 zákona č. 293/2007 Z. z. o uznávaní odborných kvalifikácií v znení neskorších predpisov/
DISTRICT OFFICE Department of Entrepreneurship acting as Point of Single Contact (PSC)
acknowledges the receipt of Notification of cross-border services provision in the territory of the Slovak Republic and the receipt of listed documents according to section 4 par. 2 of Act No. 293/2007 Coll. on recognition of professional qualifications as amended.

Toto potvrdenie slúži ako doklad potvrdzujúci splnenie oznamovacej povinnosti cezhraničného poskytovateľa služieb.....poskytovateľ odna území SR nasledovné služby:/ This acknowledgment confirms compliance with notification duty of cross-border services provider.....to provide following services from.....:

Upozornenie

Pri zmene skutočností preukazovaných uvedenými dokladmi je poskytovateľ služieb povinný do 8 dní písomne oznámiť zmenu a doložiť ju dokladom preukazujúcim uskutočnenú zmenu/ If something that has been declared changes service provider is obliged to submit documents proving these changes within 8 days

V/In....., dňa/date.....
.....
..... podpis/signature

Příloha č. 4

Formulář k notifikaci vysílaných zaměstnanců v Spolkové republice Německo

Absender Arbeitgeber Ort _____ Datum _____
Name/Firma: _____
Straße, Hausnummer: _____
Postleitzahl, Ort: _____
Herkunftsland: _____

Bundesfinanzdirektion West
Wörthstraße 1-3
50668 Köln
Fax: +49 (0) 221/964870

Anmeldung für Arbeitgeber

- ☐ Anmeldung nach § 16 Abs. 1 Mindestlohngesetz oder § 18 Abs. 1 Arbeitnehmer-Entsendegesetz
☐ Änderungsmeldung nach § 16 Abs. 1 S. 3 Mindestlohngesetz oder § 18 Abs. 1 S. 3 Arbeitnehmer-Entsendegesetz

Hinweis nach § 4 Abs. 3 Satz 2 Bundesdatenschutzgesetz:

Sie sind gemäß § 16 Abs. 1 Satz 1 und Satz 2 Mindestlohngesetz (MiLoG) und § 18 Abs. 1 Satz 1 und Satz 2 Arbeitnehmer-Entsendegesetz (AEntG) verpflichtet, Angaben zu den von Ihnen in Deutschland eingesetzten Arbeitnehmerinnen und Arbeitnehmern, zum Ort und zum Beginn und dem voraussichtlichen Ende deren Einsatzes, zum Ort, an dem für Prüfungen der Zollverwaltung erforderliche Unterlagen eingesehen werden können sowie zu Ansprechpartnern und Bevollmächtigten Ihres Unternehmens zu machen. Sofern Sie die Anmeldung mit diesen Angaben nicht, nicht richtig, nicht vollständig, nicht in der vorgeschriebenen Weise oder nicht rechtzeitig vorlegen, kann dies als Ordnungswidrigkeit mit einer Geldbuße bis zu 30.000 Euro geahndet werden.

Branche, in die die Arbeitnehmer entsandt werden sollen 1 (bitte auswählen) _____

Ort der Beschäftigung, (Ortsbezeichnung so genau wie möglich) Straße, Hausnummer: _____
Postleitzahl, Ort: _____

Dauer der Beschäftigung Beginn: _____
Voraussichtliches Ende: _____

Ort, an dem erforderliche Unterlagen (Arbeitsverträge, Arbeitszeitsachweise, Lohnabrechnungen, Nachweise über erfolgte Lohnzahlungen) in Deutschland bereitgehalten werden Name, Vorname: _____
Firma: _____
Straße, Hausnummer: _____
Postleitzahl, Ort: _____

verantwortlicher Ansprechpartner in Deutschland (verantwortlich Handelnder) Familienname: _____
Vorname: _____
Geburtsdatum: _____
Straße, Hausnummer: _____
Postleitzahl, Ort: _____

Person in Deutschland, die befugt ist, für den Arbeitgeber Schriftstücke entgegenzunehmen (Zustellungsbevollmächtigter, sofern nicht mit dem verantwortlichen Handelnden identisch) Familienname: _____
Vorname: _____
Geburtsdatum: _____
Straße, Hausnummer: _____
Postleitzahl, Ort: _____

Versicherung

Ich versichere, die nach dem Mindestlohngesetz und/oder dem Arbeitnehmer-Entsendegesetz vorgeschriebenen Arbeitsbedingungen (Zahlung des Mindestlohns, ggf. die Dauer des Erholungsurlaubs, das Urlaubsentgelt und ein zusätzliches Urlaubsentgelt) einzuhalten

(Unterschrift)

Anlage: Namensliste

1 Werden Arbeitnehmer in die Branchen des § 2a SchwarzArbG nach MiLoG entsandt, ist die Angabe der Branche freiwillig.

033035/1 Anmeldung nach § 16 Abs. 1 MiLoG oder § 18 Abs. 1 AEntG - Arbeitgeber (2015)

Příloha č. 5

Formulář k notifikaci vysílaných zaměstnanců v Rakousku

ZKO3-1

An die
Zentrale Koordinationsstelle des Bundesministeriums
für Finanzen für die Kontrolle illegaler Beschäftigung
Brehmstraße 14
1110 Wien

E-Mail: post.finpola-zko@bmf.gv.at
Fax: +43 (0) 50233 5954194

Datum

Transaktionsnummer

Meldung einer Entsendung nach Österreich gemäß § 7b Abs. 3 und 4 AVRAG

1. Arbeitgeberin/Arbeitgeber Zutreffendes bitte ankreuzen ☒!

1.1 Firma (Name)		
1.2 PLZ (Betriebssitz)	1.3 Ort (Betriebssitz)	1.4 Land (Betriebssitz)
1.5 Anschrift (Betriebssitz)		
1.6 Telefonnummer	1.7 E-Mail-Adresse	1.8 Art des Betriebes

2. Inländische Auftraggeberin/inländischer Auftraggeber (Beschäftigterbetrieb oder Generalunternehmer in Österreich)

2.1 Firma (Name)		
2.2 PLZ (Betriebssitz)	2.3 Ort (Betriebssitz)	2.4 Land (Betriebssitz)
2.5 Anschrift (Betriebssitz)		
2.6 Telefonnummer	2.7 E-Mail-Adresse	2.8 Art des Betriebes

3. Beauftragte Person (Weisungsberechtigt gegenüber der entsandten Arbeitnehmerin/dem entsandten Arbeitnehmer)

3.1 Familienname	3.2 Vorname
------------------	-------------

4. Beginn und voraussichtliche Dauer der Beschäftigung in Österreich

4.1 Beginn (tt.mm.jjjj)	4.2 Dauer
-------------------------	-----------

5. Ort (genaue Anschrift) der Beschäftigung in Österreich

5.1 PLZ	5.2 Ort	5.3 Bundesland
5.4 Anschrift		

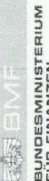
Ich nehme zur Kenntnis, dass das vorliegende Formular sowie die Beilagen an die gemäß § 7b AVRAG und § 18 Abs. 12 AuslBG genannten Behörden übermittelt werden.

ZKO 3 Bundesministerium für Finanzen

Firmenstempel, Unterschrift

ZKO 3, Seite 1, Version vom 12.07.2013

www.bmf.gv.at

 BUNDESMINISTERIUM FÜR FINANZEN

6. Nach Österreich entsandte Arbeitnehmerin/entsandter Arbeitnehmer
(wenn mehrere Personen bitte gesondert mit Beiblatt angeben)

6.1 Familienname		6.2 Vorname	
6.3 Staatsbürgerschaft	6.4 Sozialversicherungsnummer	6.5 Geburtsdatum (tt.mm.jjjj)	
6.6 Sozialversicherungsträger			
6.7 Hauptwohnsitz			
6.8 Um welche Art der Tätigkeit handelt es sich und wie wird die Arbeitnehmerin/der Arbeitnehmer verwendet			
6.9 Beginn (tt.mm.jjjj)		6.10 Dauer	

7. Der Arbeitnehmerin/dem Arbeitnehmer gebührendes Entgelt in Euro

7.1 Höhe (Betrag)	☐ Brutto	☐ Monat	☐ Tag	Sonstiges
	☐ Netto	☐ Woche	☐ Stunden	

8. Genehmigung der Beschäftigung im Sitzstaat der Arbeitgeberin/des Arbeitgebers (nur für Drittstaatsangehörige)

8.1 Ausstellende Behörde	8.2 Geschäftszahl
8.3 Ausstellungsdatum	8.4 Geltungsdauer

9. Aufenthaltsgenehmigung der Arbeitnehmerin/des Arbeitnehmers im Sitzstaat der Arbeitgeberin/des Arbeitgebers (nur für Drittstaatsangehörige)

9.1 Ausstellende Behörde	9.2 Geschäftszahl
9.3 Ausstellungsdatum	9.4 Geltungsdauer

Beilagen:

Aufenthaltsgenehmigung Sitzstaat

☐ ja ☐ nein

Beschäftigungsgenehmigung Sitzstaat

☐ ja ☐ nein

Anzahl der Beiblätter für weitere entsandte Arbeitskräfte: